

Barcelona	Edició vespere	3	ptes. mes
Península	Edició mat.	7	50
Amèrica i Filipines		7	50
Unió postal		8	50

La Veu de Catalunya

10 cèntims

REDAC

Carrer de

(Prop. de

Telef.

ADM

Rambla de

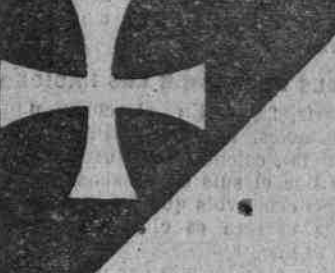
Anunci

1 recla

Any XXXIV - N.º 8.776

Barcelona: Dimarts, 29 de juliol de 1924

Edició

La senyora

D.ª Antònia Pi i Buxó de Fatjó

ha mort a la casa solar «Fatjó dels Xiprés», havent rebut els Santo Sagraments i la Benedicció Eposidílica (A. C. S.)

El seu afligit espòs Santiago Fatjó, germans i germans polítics, ties i ties polítiques, nebots, cosins i família tota, en assabentar de tan sensible pèrdua els amics i coneguts els demanen que se serveixin encomanar-la a Déu, assistir a l'enterrament en el cementiri parroquial, demà dimecres, dia 30 del corrent, i als funerals, els quals se celebraran seguidament. L'enterrament sortirà de la casa mortuòria a dos quarts de nou. Hi haurà carruatges a l'estació de Sant Cugat, des de tres quarts de vuit fins a un quart de nou.

El dol es dona per acomiadat

Sardanyola, 29 de juliol de 1924

L'Emiss. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Illms. Srs. Bisbes de Barcelona i Vich s'han dignat concedir indulgències en la forma de costum.

Com la darrera pinzellada

de l'artista que acaba una obra de bellesa, és la capa finíssima de Polvos Flors de Talavera que s'aplica, en acabar el tocat, tota senyora cu-

POLVOS DE ARROZ

FLORES DE TALAVERA

Són els Polvos d'arròs de confiança, que no perjudiquen el cutis més sensible. Són impalpables i s'adhereixen bé a la pell. El seu perfum és intens i delicat.

Capsa 3'50 a tota Espanya

Perfumeria Gal. - Madrid

ACABA DE SORTIR

EL PRIMER LLIBRE DE

CORRANDES

Ferran Agulló i Vidal

(Mestre en Gai Saber)

(Pol)

Preu: 2 ptes. - 30 exemplars paper de fil a 5 ptes.

Llibreries i quioscos

Encàrrecs a Editorial Catalana, S. A. Rambla de les Flors, 16, principal

MOSAICS E F ESCOFET C

Ronda Universitat 20

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALEHM MATARQ

qualitat superior

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 28 de juliol de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a l'1 al nivell de la mar: 760,7, 753,3, 759,2.

Termòmetre sec: 21,6, 24,6, 24,2.

Termòmetre humit: 20,0, 21,1, 21,2.

Humitat (centèsimes de saturació): 86, 72, 75.

Direcció del vent: O., SO., SO.

Velocitat del vent en metres per segon: 2, 5, 4.

Estat del cel: Tapat. Quasi tapat. Nuvols.

Classe de núvols: Nb, Al St., K, Nb., K, C, St.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima 25,6; mínima, 19,3; id. prop del sol, 19,3.

Oscil·lació termomètrica: 6,3.

Temperatura mitja: 22,4.

Precipitació aigua, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0,5 mm.

Recorregut del vent en igual període: 128 km.

Observacions particulars: Pluja menuda al matí.

El director: E. Alcobé

S'estava, Joan Sabater Horta, pintant a una casa del carrer de Concepció Arenal (S. A.), i va caure de dalt d'una escala de mà i es causà fractura complicada del terç inferior de l'húmer dret.

— Fostro-Gilco-Kola-Lecitinat, cura inapetència. B. Domenech, Ronda de Sant Pau, 71.

Al carrer de Marina, davant de la plaça Monumental, bolca una tartana i el noi Joaquim Bodro Mas, que hi anava, es causà una ferida a l'occiput.

Vaixelles **PORCELLANA**
J. Llorens. Rbla. Flors 30.

A la Ronda de Sant Pere i Passeig de Sant Joan, un auto topà amb una motocicleta, i Josep Cullé Bermudez resultà amb una ferida incisa a la barba, i Amadeu Costa March amb contusions a l'esquerra.

JOIES VILANOVA Unió, 6.

A les muntanyes de Vallvidrera, a una finca de la vídua Canet, es calà foc a la mallesa. Com que no tenia importància, el noi s'apagà. Quan hi arribaren els bombers ja no cremava.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30.

Anava Julià García Guillen en el tramvia de Sant Andreu, i en passar per l'encreuament del ferrocarril va treure el cap per la finestra i pegà cop de cap al pal de ferro, causant-se una ferida contusa a l'occiput.

A la via Layetana, davant del carrer Comtal, en baix d'un autobús el noi Joan Roman, va caure i es causà fractura de l'avantbraç esquerre.

- Neveres i geladores de les millors etc. Llorens Germans, Rbla. Flors, 30.

A la Rambla de Sant Josep, en voler pujar a un tramvia en marxa, Joan Rodríguez Parre va caure i es causà una ferida contusa a la regió parietal i erosions a l'escapular esquerra.

Al carrer de Collo, cantonada al de Gràcia, un noi del disseny hi havia un bol de vidre i es va fer una conducció interna d'electricitat. Un auto en passar per allí va trencar la conducció elèctrica, el bol restà a les fosques i hi hagué un rebombori de xiulets i crits. El sereno agafà el xofè i el portà a la delegació.

Diuenent, Dolores Pino Giron, anava venent mitges i mitjons pels voltants del mercat d'Hostafranca. Com que no tenia permís i infringia la llei del descans dominical i foren decomissat 88 parells de mitges i mitjons i la posaren a disposició del regidor-jurat.

El noi Josep Sans Chanurro, anant a l'estrèp del cotxe remolc del tramvia del Cementiri Nou, en passar per les barriques carboneres topà i es causà una ferida contusa a la regió occipital.

Al carrer del Carme, cantonada a Egipcíades, el tramvia topà amb un carro i de la topada foren atropellats Maria García Morera, amb erosions a la cama i avantbraç dret; Guadalupe Caspe García amb una al·lúrgia de la mà dreta, i Enric Font Martí una ferida contusa a un dit de la mà esquerra.

— LA CASA RIGOL, Petritxol, 17, assabenta als seus amics i compradors que fa present d'un bonic retrat i bibliografia de l'ANGEL GUIMERA.

Al carrer del Carme una bicicleta atropellà a Anna Torres Jaumet i li causà contusió al bra i cama drets.

Anant en el tren de Badalona va caure un home i es causà una ferida contusa a la regió parietal esquerra amb fractura de l'húmer, contusions a la cara i intensa commoció cerebral. En tal greu estat fou portat a l'Hospital Clínic.

Al carrer del Taulat un auto atropellà a Maria Cortés Alberca, causant-li fractura completa del maxil·lar inferior, contusió al fèmur i a la temporal. La deixà en tan greu estat, que morí al moment d'entrar al dispensari.

Els veïns es queixaven seguidament d'un tal Josep Ruiz Martínez, de Cargaró (Santander). L'auxiliar de la guàrdia urbana li manà comparexer per amonestació i no obedi. Hi anà parella de guàrdia civil i el portà.

Va dir que no hi havia comparat perquè—diu—que al Govern civil li havien dit que l'Alcalde no era cap autoritat sobre ell.

Va presentar el carnet del Sometent, però a l'examinar l'arma, la guàrdia civil trobà que no correspondia a la guàrdia i a més portava revòlver de reglament carregat amb sis capelles.

El caporal del Sometent de Sans diu que el tal subjecte no pertany al Sometent, l'Alcalde de barri en donà pessims informes, i en conseqüència, anà a parar a la delegació.

Al carrer de Borrell, una bicicleta atropellà el noi Andreu Vilanova Font, i li causà erosions al genoll esquerre.

A la plaça de la Universitat, davant del d'Arribau, un automòbil i un

REBAIXES mai vistes en

per a Senyora, Senyor i Nen

PALAU DE LA MODA

Bates per a senyora: Varies fantasies cotó	a pessetes 6'00	
Vestits	Marrocin variats colors	30'00
	Crespó seda	50'00
	Blau sòlid	6'00
Capes	Tela russa treballada	17'00
Vestits senyor: Dril, bona confecció		15'00
	Otoman sedalina	20'00
	Dril fort (2 a 6 anys)	6'00
	Otoman (2 a 6 anys)	2'00
Pantalons nen Dril fort		6'00
Guardapols senyor: Dril fort		6'00
Americanes	Tricot esport	50'00

Desconfieu dels nostres competidors, ja que cap casa pot igualar-nos en perfecció i preus

Rambla de Catalunya, 10 * Hospital, 137

CREMA Polar

Per a la neteja dels dents. Cura el mal de gúat. Evita el sarro. Perfumada i lleu.

CORTÉS GERMANS (Barcelona)

Dr. F. Montaña dels Hospitals de París. Especialista en malalties de la pell, cabell i avariosos. Corts, 539 accessori. De 3 a 5.

cel·linguista Azueta i Nadal Gómez Villacueva, causant-se mutuament ferides i contusions a diverses parts del cos.

Ha sigut rebut pel president de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, senyor Carreras Candi, un expressiu telegrama del senyor Segura, president de l'Ateneu Tarragonenc de la Classe Obrera, en el qual la dita entitat comunicava el sentiment que havia experimentat per la pèrdua de l'Il·lustre Guimera, fent constar en l'acta de la sessió celebrada el dia 25 del corrent, el seu sentiment per la mort irreparable de la glòria catalana.

L'esmentat telegrama ha estat tramès a la família de l'eminent poeta.

Segueixen amb entusiasme creixent els assaigs a la Societat coral «Las de Coça», de Gràcia, de l'obra de la Senyora i la Barretina, original del nostre A. Castell Casak el qual és el director de la dita entitat.

Aquesta composició serà donada com a estrena el dia 19 del propi vent agost, amb motiu de la festa major de la barriada.

Dins una casa del Passeig de la Bonanova un gos mossegà a Agustina Ruiz Aparicio, i li causà una ferida a l'avantbraç esquerre.

Al carrer de Pau Claris (P. N.), un gos mossegà la nena Angelina López Virgili, i li causà erosions a la regió pectoral esquerra.

La naixent Agrupació dels Amics dels Pòbres, sota la protecció de la Verge del Carme, donà en la diada de Sant Jaume, un dinar a l'Asil de Sant Joan de Déu, als infants desvalguts que allí viuen, amorosament cuidats pels germans de l'esmentat Asil. L'acte tingué lloc a dos quarts d'una, servint al dinar un estol de socis de l'Agrupació.

Finalitzà l'acte a les dues i després d'acomodar-se afectuosament de tots els presents, es retirà l'Agrupació.

Havent-se assenyalat per la Comissió Mixta de Reclutament el reconeixement del minyó César Fernández Rocavert, número 88 del sortej i reemplaç de 1921, pel cupus d'aquesta Secció (Districte tercer), d'aquesta ciutat, que allibera com a sobrevinguda causa d'exclusió, es prové a tots els interessats en el reemplaçament que tenen la facultat de poder fiscalitzar tot el relatiu al dit reconeixement, el qual s'efectuarà el dia 30 d'agost mes, a les nou, davant l'esmentada Comissió, instal·lada al carrer de Sant Sever, número 12.

El governador ha imposat, per desobediència, una multa de 500 pessetes, quatre de 25, una de 10 i una de cinc pessetes, a alguns indívidus.

— Un tresor per al vostre fill és el sucre del doctor Sastre i Marqués: és un energic desinfectant, tallant i evitant tota infecció intestinal, ex intestinal, expulsa els cucs i purga sense irritar; es pren a totes edats. No perjudica mai. Hospital, 109, i Cadena, 2.

El xofè Josep Corpas Borràs trobà en l'automòbil que portava una cartera contenint una quantitat considerable de diner, la qual fou lliurada per ell mateix al propietari Francesc Pinal Martí.

Tomàs Selles, en passar pel carrer de la nú, portant a la mà un sacquet contenint 230 pessetes en metàl·lic, 100 en bitllets i 20 en caledrilles, i en passar per davant del carrer d'Arrepentides, sortiren sobtadament del dit carrer, dos subjectes corrent, un dels quals li prengué el sac i fugí immediatament, perseguit pel perseguidor i altres transeünts que acudiren en el seu auxí, aconseguint detenir l'atracador a la Rambla del Centre, fent-se càrrec del detingut una parella del cos de seguretat, que el conduí a presència del jutjat de guàrdia, no ocupant-li el que acabava d'esser sostret, car ja ho havia lliurat a un altre subjecte que l'acompanyava.

El detingut que es diu Josep Llu-

¿Confidencia?

La meua felicitat, simpàtiques lectores, la dec al treure'm d'arrel el pel moix i pel de la cara i braços amb el tan acreditat **DEPIILATORI BELLEZA**. És inofensiu. Venda en perfumeries. Primer premi Fàbrica: Argenté Germans. Badalona.

MARES

tindreu

MOLTA LLET

present

Rob-Vida Mirei

No és més que una orratxa del suc de plantes lliures que pasturen instantàniament els manífers quan tenen necessitat d'alletar.

Durant l'embaràs: Rob-Vida n.º 1 combat l'al·lúrgia, dolors i molèsties propis de l'estat, desentrellant i fortificant el nou ésser, tonifica la mare i predisposa per a un part feliç i lleu abundant.

En la lactància: Rob-Vida n.º 2 augmenta la quantitat de llet, l'enriquit en caseïna i mantega, refa la mare de la desnutrició causada per l'alletament.

En farmàcies, Autor, doctor Miret, plaça Comercial, 3, Barcelona.

— C.S.C. —

Religioses

Avui, Santa Felix II, papa; Lupo, bisbe; i Santa Maria, verge. — Demà, Santa Abdo i Senen, màrtirs, i Santa Mònica, verge.

Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Sant Francesc de Paula. Flores d'exposició: De dos quarts de sis del matí a dos quarts de vuit de la tarda. — Demà, a la mateixa església.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona de Mals, a Santa Anna. — Demà, Nostra Dona de la Salut, a Sant Jaume, o Nostra Dona de Queralt, els Agonitzants.

Adoració nocturna: Demà, Torn de Sant Ramon Nonat (a l'església parroquial de Santa Maria del Poble Nou). Veïles en sufragi: de les ànimes del Purgatori, Avui, Torn del Mont Calvari, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist, a la mateixa capella.

HOTEL COLON

Classificat oficialment de Primer Ordre. A petició d'amics i clients, les famílies dels quals passen l'estiu fora de Barcelona, la Direcció de l'HOTEL COLON estableix, amb caràcter extraordinari.

Tarifa especial desitjada per setmanes

Reservant una sèrie d'habitacions amb tot el confort propi del gran Hotel Colon.

Direcció: REGAS

Obituari

ENTERRAMENTS

Per a avui al matí, hi ha assenyalats els següents enterraments:

Enric Solsona Tella, de 19 anys, del carrer de Gualles, 6, primer, al Cementiri del Sud-Oest. A les deu.

Josep Concha Sánchez, de 32 anys, casat, de l'Hospital Clínic, al Cementiri del Sud-Oest. A les vuit.

Joaquim Ribas Freixas, de 78 anys, vidu, del carrer de Baluard, 70, primer, al Cementiri del Sud-Oest. A les deu.

Carme Saenz, de 34 anys, vídua, de la Rambla de Catalunya, 112, primer, al Cementiri de l'Est. A les deu.

Josep Maynou Misser, de 75 anys, casat, Avui a les deu, a Conet de Mar.

El seu enterrament assenyalat per aquesta tarda són els següents:

Basilisa Quejada, de 24 anys, vídua, de la Riera de Sant Miquel, 27, segon, al cementiri de Les Corts. A les tres.

Isidre Grau i Fola, de 21 anys, solter, del carrer de Barceló, 1, segon, al cementiri de l'Est. A les cinc.

FUNERALS

N'Angel Guimerà Jorje, Poeta de Catalunya, Morí el dia 18, Avui, a les deu, funerals a la parròquia de Nostra Senyora del Pi.

En Jaume Mir Vives, de 45 anys, Morí el dia 16, Avui, de deu a dotze, misses a l'altar del Sant Sagriment de la Catedral.

Na Mercè Balet i Crous, Morí el dia 17, Avui, a dos quarts d'onze, funerals a la Casa de Caritat.

N'August Pla i Gibert, Morí el 20 d'agost de 1923, Avui a les deu, misses a la Casa de Caritat, parròquia de Sant Pere de les Puelles.

Sant Adrià del Besòs, Nostra Senyora del Carme, de Caldesa; Sant Vicens de Castellet i Anglès.

En Francesc Alfonso i Sans, Morí el 22 del corrent, Demà, a dos quarts d'onze, funerals a l'església dels P.P. Carmelites del carrer de Llíria.

En Josep Jofresa i Peró, Morí el 16 del corrent, Demà, a dos quarts d'onze, funerals a l'església de la Casa de Caritat.

Les colònies escolars de nois madrilenys

L'Ajuntament, i en la seva representació la Comissió de Cultura, va donar una festa de benavolència a aquests nois i noies que l'Ajuntament de Madrid ha enviat a estudiar, durant dos mesos, a Barcelona.

A L'ESCOLA DE MAR

Hi estan estudiant les 32 nenes forasteres. Els nens i nenes catalans de l'Escola, foren els encarregats de descaabellar el programa de la festa.

Primer hi hagué un concurs de natació. Es feren jocs de mà i natació a la platja. A la sala d'actes i sota la direcció del mestre En Joan Llanguera, acompanyat pel mestre senyor Tomás, van cantar una cançó d'infants «Moscardón, pon, pon, de J. Camellós Ribó; dues cançons catalanes «Romances viejos», «Cançó de segadores» i «Cantilena», del «pe mística llibri repert», de Salinas (1915-1900), i les dues cançons populars catalanes «Sant Ramon», harmonització d'En Morera, i «Tortolinas», cançó recollida a la masia «La Figuera», del Pla de la Calma, del Montseny, harmonització del mestre Llanguera. Aquest, abans de cantar, els explicava l'argument del mestre i la coreografia que les havia popularitzades de bell nou.

Després van fer exercicis de gimnàstica rítmica amb gran precisió, seguit el mètode Jaques-Dalcroze.

Van executar, després, dues cançons amb gestos: els nens, «Los soldados de mi tierra», d'En Llanguera, i les nenes, «Ronda de la falda», d'En Jaques-Dalcroze.

Finalment, dues anelles de quatre paelles de nenes, van ballar la preciosa sardana «Per tu ploro», d'En Pep Ventura.

A cada moment, les nenes forasteres aplaudien i lurs mestresses observaven molt atentament aquell mètode complementari de la instrucció i educació de la criatura.

Van conèixer a l'acte en representació de l'Ajuntament, el president de la Comissió de Cultura, En Gualdard de Castella i els regidors En Hilari Marimón, En Francesc Balaña i En Leopold Casero i els vocals vens de la Comissió de Colònies Escolars, senyor Turro, qui fa molts anys és vocal, i el reverend il·l. l. l.

El senyor Castillo va pronunciar un parlament de benavolència, etc., i els senyors Novoa i Massip, de reconeixement i admiració.

Un senyor regidor, que no estava assenyalat de tot el que acabava de veure, li agradà tant que, amb paraules vehements, preguntava el perquè només es practicava a les escoles purament municipals, dependents de la Comissió de Cultura, i no ho felen a les «Escoles Nacionals». I li contestaren que calia preguntar-ho als que les dirigien, en les quals l'Ajuntament no hi tenia cap mena de direcció, ni intervenció, més que per a pagar el lloguer del pis.

El judici que en va fer un nou vocal veí de la Comissió de Colònies escolars, qui tampoc no havia vist mai, més val que no el recordem.

Les nenes barcelonines van servir a les de la nova colònia, el berenar i, com és natural entre mainades, s'establiren relacions d'amistat i de companyonia.

A L'ESCOLA DE BOSCH DEL MONTIUCH

A la plaqueta del davant del nou edifici s'hi situaren els nens madrilenys i diverses famílies. Hi havia els mateixos regidors de l'Escola de Mar. Com a nota curiosa, cal consignar que tots els nois que han estat educats a l'esmentada Escola, constituint en corporació d'ex-alumnes, concorden a l'acte.

Una secció de nens i nenes barcelonins que actualment concorden a l'esmentada Escola, dirigits pel mestre En Joan Llanguera, acompanyat del mestre senyor Tomás, van cantar la melodia popular «La cabra y el lobo», de Jaques-Dalcroze, i el «romance viejo» «La mañana de San Juan», del llibre de citra de Pisador. (1552).

S'executaren les cançons amb gestos «Ronda dels bons ocells», «Ger-

mà i germana», i «Romance de la roba», de Jaques-Dalcroze.

Una secció de nens d'altres escoles populars catalanes «L'heretge», «L'esquerrana» i «Galop de cor-tesia».

Acabaren amb la cançó amb gestos «El cirerer», d'En Llanguera, i l'Himne Escolar.

Com és de suposar, cada cançó, cada ballet, fou aplaudit.

El senyor Castillo, pronunciant paraules de benavolència als nens i va parlar d'aquelles escoles model i de les colònies d'intercanvi. Referint-se a aquestes, recordà al seu iniciador l'alcalde dimissionat senyor Alvarez de la Campa, i referint-se a les Escoles de Bosch, va incórrer en l'equivocació de dir que l'heretge i el cirerer havien estat un determinat regidor, i que per això calia fer-hi un homenatge.

En igual equivocació van incórrer en sessió consistorial els senyors Alvarez de la Campa i Gasca.

Els senyors Novoa i Massip, que acompanyen les colònies de nois de Madrid, pronunciaren paraules d'agraïment i admiració per les festes escolars que acabaven de presenciar i recomanaren als mestres que dirigien les dites colònies, que procurin, durant l'estada d'aquelles criatures a Barcelona, que aprenguin aquelles cançons i ballets catalans tan bellament cantats i dansats pels nens i nenes de les Escoles de Mar i de Bosch.

Els invitats a la festa passaren al pavelló aràb, el qual serveix de menjador, i allí les gentils mestresses auxiliars de l'Escola i la Directora Na Rosa Sensat, van servir-los un «lunch», el qual tenia una platja amb fruita confitada esquitada, condimentada per les nenes de l'Escola.

Foren dues festes escolars hàbilment organitzades pels tècnics de la Comissió de Cultura i els respectius mestres i mestresses de les Escoles.

Els alumnes de l'Escola del Treball

L'Institut d'alumnes i ex-alumnes de l'Escola del Treball, seguint el programa de conferències que té organitzades les quals vénen donant amb un èxit indiscutible, convidà els seus socis i amants de la cultura, a les que tindran lloc aquesta setmana, de 7 a 9 del vespre, al saló d'actes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, (Carme, 39, pral), amb el següent programa:

Dimarts, dia 29, conferència a càrrec d'En Ventura i Gasol, sobre el tema, «En recerca de la cançó popular a Catalunya».

Dimecres, dia 30, conferència a càrrec de N. Rovira Virgili, sobre el tema, «Els darrers fets de la política Europea».

Dijous, dia 1, conferència a càrrec d'En Ventura i Gasol, sobre el tema, «Fonaments elementals de la Radiotelefonía».

El proper número d'aquest interessant setmanari, anirà dedicat a N'Angel Guimerà, amb articles d'En Grandó, d'En Francis, etc.

Un llibre pinfós: «L'Amor qui mangle les roques», d'Albert Bausil. (Edició del Còg Català, Perpinyà)

Tota una clara i enlluernadora manifestació de la nostra vida popular, descaabellant la seva acció amb la gent de casa o amb la gent forastera de més o menys, sota el nostre cel rossellonès, en el goig del nostre sol. Quina pintura tan pinparada i agradable és aquest llibre.

Ara passa el tramvia esbajarrat en mig de les hortes verdosesques i fresques, ara lo cobla escampa a la tramuntana un enfilall joia de sonors harmonies, i la platja s'anima i cerca canta al sol el poema esplendorós de les seves pelles.

Una sèrie d'aquarelles de Catalunya, records d'un viatge a l'ignèria, com en solen fer els perpinyanencs, i passem a Vernet dels Banys, amb la poesia i també tot el ridícul dels balnearis. L'esperit saltà benjer a cada ratlla, calcat d'esperdanyes i barretina al vent, i anem a fer veremes i coneixem l'ernit: l'anarquista, l'alcalde de Rasqueles, i retrobem Perpinyà amb els seus marxants que ho eriden tot en català, i amb els quadros pinfósos de la seva història, i el reclamen, prop de la fira, espolsant les seves cristalleries dins la majestuosa platja d'or de la tardor.

Un llibre pinfós, el nou llibre d'Albert Bausil, un llibre que s'ha de llegir i de conservar.

CARLES GRANDÓ

SABADELL

L'estalvi

A la Caixa d'Estalvi hi han ingressat 26.582 pessetes, procedents de 730 impositicions, essent 11 el nombre de nous impositors.

S'han tornat 25.701,17 pessetes, a petició de 83 interessats.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha estat passat per la censura militar

Els herois de Prudenci Bertrana

Obra que obtingué el premi Concepció Rabell en els jocs de 1924

Animes atuides de J. Roig Raventós

Que guanyà la mateixa distinció en els de 1923

Els sants de Catalunya VI VOLUMS de Llorenç Riber

Ha obtingut enguany el premi Concepció Rabell

L'ermità Maurici de J. Roig Raventós

Ha aconseguit també el premi Fasiennath

Totes corresponen a Biblioteca Literària: valen 250 ptes. volum Poden adquirir-se a totes les bones llibreries i a EDITORIAL CATALANA, S. A., RAMBLA SANT JOSEP, 16, prl.

Després de la mort d'En Guimerà

Produí una profunda emoció en la nostra ciutat la solista mort del gran poeta Angel Guimerà, particu-

(Conferència de les 9 45 de la nit)

Neorològica

Ha mort en aquesta ciutat la respectable senyora Concepció Vergós de Juan, vídua del doctor Josep O. Comelles. (A. C. S.)

A la seva família, al seu fill Josep Comelles i, en especial, al seu germà, el nostre bon amic, Joan Vergós, els acompanyem en llur dolor.

Accident d'automòbil

En tornar d'una excursió a Montserrat i prop del poble de Bruch, va topar l'automòbil propietat d'En Josep Ginor, perit agrícola de Lleyda, produint-se aquest diverses contusions a diferents parts del cos, de pronòstic greu; la seva muller es fracturà la cuixa esquerra i els fills resultaren il·lesos.

Els pàgodes del Bruch traslladaren els ferits a aquell poble, on foren auxiliats degudament.

D'esport

Divendres passat, diada de Sant Jaume, es jugà un partit de futbol al camp d'esports, entre un equip reserva del R. C. D. Espanyol i el Joventut F. C. Guanyà aquest darrer per 2 gols a 1.

Dimenge jugaran els mateixos equips, venent els locals, per 4 gols a 0.

Altres noves

Ha arribat a Corbera la colònia escolar de Barcelona, acompanyada del mestre-director senyor Josep Masclans i de l'auxiliar Antoni Cueta. Els esperaven a l'estació les autoritats locals amb una banda de música, repartint l'alcalde als escolars unes targetes amb vistes de la població, perquè les utilitzin en escriure a llurs famílies.

Ha estat nomenat comissari regidor de Foment, En Francesc Roca i Lacort.

Un dia d'aquesta tornaran a aquesta ciutat els individus de la brigada sanitària de la Mancomunitat, els quals anaran a Solsona.

A l'estació de Tamarit, l'obrer de la brigada de la via fèrria anomenat Ramon Ambrós i Gabarra, de 20 anys, natural de Lleyda, fou atropellat per un tren, morint destruït.

El mercat celebrat en aquesta ciutat s'ha vist molt poc concorregut. No obstant, ha sortit cap a Barcelona una bona quantitat de fruita. Aquesta es manté a un preu moderat.

Penedès

SANT PERE DE RIUDEVITLES.—En la Festa Major d'aquesta vila que se celebra els dies 3, 4 i 5 del propiament mes d'agost, hi haurà aquest any una variant ben atractiva i d'un calent catalanissim.

La Societat «Casino de Riudevitlles», amant de servir i estendre la bella dansa de la nostra terra, ha tingut la iniciativa fella i lloable de contractar per primera volta la notable cobla «La Principal», de Santa Coloma de Farnés.

Ultra, doncs, les serenades, balls de societat, concerts, partits de futbol, etc., que anyalment se celebren amb motiu de tal festa, tindran lloc a l'esmentada entitat dues ballades de sardanes, una al migdia del segon dia i l'altra a la tarda del tercer, a l'esplèndida sala envetada que s'anomena, les quals, a jutjar per l'entusiasme que el seu anunci ha despertat a tota l'entornada, es veuran forçatament concorregudes i seran puntejades per bon nombre de jovent al so de l'airoso i agradable tenora.

Una assemblea

S'està preparant la III assemblea d'alumnes del col·legi de la Mare de Déu del Coll, que es celebra anyalment.

Aquesta assemblea s'efectuarà el propiament mes de setembre.

ELS LLIBRES QUE PUBLICA EDITORIAL CATALANA, S. A.

OBTENEN LES MAXIMES DISTINCIONS EN ELS JOCS FLORALS

EN ELS D'ENGUANY HAN ESTAT PREMIADES ALTRES DUES OBRES

En el nostre catàleg tenim:

Els herois

de Prudenci Bertrana

Obra que obtingué el premi Concepció Rabell en els jocs de 1924

Animes atuides

de J. Roig Raventós

Que guanyà la mateixa distinció en els de 1923

Els sants de Catalunya

VI VOLUMS

de Llorenç Riber

Ha obtingut enguany el premi Concepció Rabell

L'ermità Maurici

de J. Roig Raventós

Ha aconseguit també el premi Fasiennath

Totes corresponen a Biblioteca Literària: valen 250 ptes. volum Poden adquirir-se a totes les bones llibreries i a EDITORIAL CATALANA, S. A., RAMBLA SANT JOSEP, 16, prl.

Després de la mort d'En Guimerà

Produí una profunda emoció en la nostra ciutat la solista mort del gran poeta Angel Guimerà, particu-

larment a les societats catalanes, a les redaccions i als cercles literaris. Angel Guimerà havia vingut, ja coronat de glòria, en 1916 i en 1919, als dies de tristesa com als dies d'alegria, a dur-nos l'afecte i l'adhesió moral dels catalans; havia rebut al Rosselló, al final d'un memorable banquet de germanor, la Creu de la Legió d'Honor, de mans del senyor Prefecte, en nom de la República francesa. Totum recorda aquell entusiasme popular al pas d'En Guimerà, al Passeig dels Plataners, i en la desfilada oficial per la ciutat, el dia de l'homenatge rossellonès al mariscal Joffre. Nosaltres, deuen avui un homenatge al patriarca de les lletres catalanes, alhora que per sempre desapareix del mig de nosaltres, demanem als rossellonencs, a les entitats catalanes d'aquesta terra, d'organitzar per a la pròxima tardor una vetllada en honor de l'Il·lustre finat.

Entre d'altres, rossellonencs, tots nosaltres que fruit de l'insigne favor de parlar en la dolça nostra llengua tan bella i tan rica que Ell ha immortalitzada, oferim el millor del nostre cor, en una nit-matgarba sentimental, com a últim compliment de germanor, com a penyor d'admiraació i d'amor a la memòria del venerat mestre.

«L'Evoli Catalana»

El proper número d'aquest interessant setmanari, anirà dedicat a N'Angel Guimerà, amb articles d'En Grandó, d'En Francis, etc.

Un llibre pinfós: «L'Amor qui mangle les roques», d'Albert Bausil. (Edició del Còg Català, Perpinyà)

Tota una clara i enlluernadora manifestació de la nostra vida popular, descaabellant la seva acció amb la gent de casa o amb la gent forastera de més o menys, sota el nostre cel rossellonès, en el goig del nostre sol. Quina pintura tan pinparada i agradable és aquest llibre.

Ara passa el tramvia esbajarrat en mig de les hortes verdosesques i fresques, ara lo cobla escampa a la tramuntana un enfilall joia de sonors harmonies, i la platja s'anima i cerca canta al sol el poema esplendorós de les seves pelles.

Una sèrie d'aquarelles de Catalunya, records d'un viatge a l'ignèria, com en solen fer els perpinyanencs, i passem a Vernet dels Banys, amb la poesia i també tot el ridícul dels balnearis. L'esperit saltà benjer a cada ratlla, calcat d'esperdanyes i barretina al vent, i anem a fer veremes i coneixem l'ernit: l'anarquista, l'alcalde de Rasqueles, i retrobem Perpinyà amb els seus marxants que ho eriden tot en català, i amb els quadros pinfósos de la seva història, i el reclamen, prop de la fira, espolsant les seves cristalleries dins la majestuosa platja d'or de la tardor.

Un llibre pinfós, el nou llibre d'Albert Bausil, un llibre que s'ha de llegir i de conservar.

CARLES GRANDÓ

SABADELL

L'estalvi

A la Caixa d'Estalvi hi han ingressat 26.582 pessetes, procedents de 730 impositicions, essent 11 el nombre de nous impositors.

S'han tornat 25.701,17 pessetes, a petició de 83 interessats.

Després de la mort d'En Guimerà

Produí una profunda emoció en la nostra ciutat la solista mort del gran poeta Angel Guimerà, particu-

larment a les societats catalanes, a les redaccions i als cercles literaris. Angel Guimerà havia vingut, ja coronat de glòria, en 1916 i en 1919, als dies de tristesa com als dies d'alegria, a dur-nos l'afecte i l'adhesió moral dels catalans; havia rebut al Rosselló, al final d'un memorable banquet de germanor, la Creu de la Legió d'Honor, de mans del senyor Prefecte, en nom de la República francesa. Totum recorda aquell entusiasme popular al pas d'En Guimerà, al Passeig dels Plataners, i en la desfilada oficial per la ciutat, el dia de l'homenatge rossellonès al mariscal Joffre. Nosaltres, deuen avui un homenatge al patriarca de les lletres catalanes, alhora que per sempre desapareix del mig de nosaltres, demanem als rossellonencs, a les entitats catalanes d'aquesta terra, d'organitzar per a la pròxima tardor una vetllada en honor de l'Il·lustre finat.

Entre d'altres, rossellonencs, tots nosaltres que fruit de l'insigne favor de parlar en la dolça nostra llengua tan bella i tan rica que Ell ha immortalitzada, oferim el millor del nostre cor, en una nit-matgarba sentimental, com a últim compliment de germanor, com a penyor d'admiraació i d'amor a la memòria del venerat mestre.

«L'Evoli Catalana»

El proper número d'aquest interessant setmanari, anirà dedicat a N'Angel Guimerà, amb articles d'En Grandó, d'En Francis, etc.

Un llibre pinfós: «L'Amor qui mangle les roques», d'Albert Bausil. (Edició del Còg Català, Perpinyà)

Tota una clara i enlluernadora manifestació de la nostra vida popular, descaabellant la seva acció amb la gent de casa o amb la gent forastera de més o menys, sota el nostre cel rossellonès, en el goig del nostre sol. Quina pintura tan pinparada i agradable és aquest llibre.

Ara passa el tramvia esbajarrat en mig de les hortes verdosesques i fresques, ara lo cobla escampa a la tramuntana un enfilall joia de sonors harmonies, i la platja s'anima i cerca canta al sol el poema esplendorós de les seves pelles.

Una sèrie d'aquarelles de Catalunya, records d'un viatge a l'ignèria, com en solen fer els perpinyanencs, i passem a Vernet dels Banys, amb la poesia i també tot el ridícul dels balnearis. L'esperit saltà benjer a cada ratlla, calcat d'esperdanyes i barretina al vent, i anem a fer veremes i coneixem l'ernit: l'anarquista, l'alcalde de Rasqueles, i retrobem Perpinyà amb els seus marxants que ho eriden tot en català, i amb els quadros pinfósos de la seva història, i el reclamen, prop de la fira, espolsant les seves cristalleries dins la majestuosa platja d'or de la tardor.

Un llibre pinfós, el nou llibre d'Albert Bausil, un llibre que s'ha de llegir i de conservar.

CARLES GRANDÓ

SABADELL

L'estalvi

A la Caixa d'Estalvi hi han ingressat 26.582 pessetes, procedents de 730 impositicions, essent 11 el nombre de nous impositors.

S'han tornat 25.701,17 pessetes, a petició de 83 interessats.

Després de la mort d'En Guimerà

Produí una profunda emoció en la nostra ciutat la solista mort del gran poeta Angel Guimerà, particu-

larment a les societats catalanes, a les redaccions i als cercles literaris. Angel Guimerà havia vingut, ja coronat de glòria, en 1916 i en 1919, als dies de tristesa com als dies d'alegria, a dur-nos l'afecte i l'adhesió moral dels catalans; havia rebut al Rosselló, al final d'un memorable banquet de germanor, la Creu de la Legió d'Honor, de mans del senyor Prefecte, en nom de la República francesa. Totum recorda aquell entusiasme popular al pas d'En Guimerà, al Passeig dels Plataners, i en la desfilada oficial per la ciutat, el dia de l'homenatge rossellonès al mariscal Joffre. Nosaltres, deuen avui un homenatge al patriarca de les lletres catalanes, alhora que per sempre desapareix del mig de nosaltres, demanem als rossellonencs, a les entitats catalanes d'aquesta terra, d'organitzar per a la pròxima tardor una vetllada en honor de l'Il·lustre finat.

Entre d'altres, rossellonencs, tots nosaltres que fruit de l'insigne favor de parlar en la dolça nostra llengua tan bella i tan rica que Ell ha immortalitzada, oferim el millor del nostre cor, en una nit-matgarba sentimental, com a últim compliment de germanor, com a penyor d'admiraació i d'amor a la memòria del venerat mestre.

«L'Evoli Catalana»

El proper número d'aquest interessant setmanari, anirà dedicat a N'Angel Guimerà, amb articles d'En Grandó, d'En Francis, etc.

Un llibre pinfós: «L'Amor qui mangle les roques», d'Albert Bausil. (Edició del Còg Català, Perpinyà)

Tota una clara i enlluernadora manifestació de la nostra vida popular, descaabellant la seva acció amb la gent de casa o amb la gent forastera de més o menys, sota el nostre cel rossellonès, en el goig del nostre sol. Quina pintura tan pinparada i agradable és aquest l

es de la Península

La crisi de l'Ajuntament

Notícies de l'Estranger

Pori

C

ori a

matí

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

ori a

EL SERVEI TARRAGONA-MALLORCA

Madrid, 28. — La Gasetta publica el següent avís de la Direcció general de Navegació:

La Compañía Transmediterránea ha signat autoritzada per a la submissió provisional dels serveis Palma-Mallorca, a Palma, subjectant-se aquest servei al següent itinerari:

Sortida de Palma tots els dimecres a les sis de la tarda, i de Tarragona, els dijous a la mateixa hora.

Com a conseqüència de la implantació d'aquest nou servei ha signat també autoritzat per a la modificació de l'itinerari Palma-Mallorca en la següent forma:

Sortida de Mahó cap a Palma, els dijous, a dos quarts de nou del vespre, i de Palma a Mahó, els dimarts a la mateixa hora.

Aquesta autorització té un caràcter provisional i l'aprovació definitiva d'aquesta es troba subordinada als informes que emetin els ministeris d'Estat, Governació, Guerra i Foment, i al resultat de la informació anunciada a la Gasetta de Madrid.

EL PONT DE LLINAS

Madrid, 28. — Una Real ordre de Foment que publica avui la Gasetta, disposa que en vista del resultat obtingut en la submissió per a la construcció de les obres del pont de Llinas, damunt del Mogot, a la carretera de Mataró a Granollers, aquesta Direcció general ha resolt que s'adjudiqui definitivament al millor postor, don Francisco Molins Figueras, que ho sollicita a Barcelona, comproment-se a acabar l'obra abans del 31 de març de 1927, per la quantitat de 178.920 pessetes, que correspon al preu pressupostat de 179.334 pessetes 35 cèntims, amb la baixa de 353,5 pessetes a benefici de l'Estat, prenent-li el que en el mes curt termini remeti l'acta a què es refereix l'article novè del plec de condicions que regeixen aquest contracte.

DISPOSICIONS DIVERSES

Real ordre d'Instrucció Pública desestimant la petició de Domènec Cervera per ésser gremiatura tota companyia oficial de difusió d'un sistema de contar el temps que no és l'adoptat.

Una altra idem la instància elevada al Directori Militar per diversos col·lectors a ingressar en la magistratura.

Real ordre de Foment fixant en 0,074 el coeficient de reducció uniforme que hauran d'acceptar-se en totes les millores de premsa efectuades durant el mes de maig últim.

Una altra declarant amortitzades diverses places del cos de guarderia forestal.

Rectificació d'alguns articles del reglament de l'alimadrava.

AVISOS

També publica els següents avisos:

D'Instrucció Pública. — Concedit audiència als representants i interessats en els beneficis de la fundació del Col·legi de Nostra Dona de la Mercè, instal·lat a Barcelona, carrer de Sant Gervasi, número 66, per donya Josepa Esteve.

Resolent l'exposició formulada per l'Associació general de ramaderia del Regne, en sollicitud que es dictin disposicions de caràcter general complementàries del real decret de 5 de juny últim, sobre règim de guies pecuàries.

UN RELLOTGE DECIMAL

Madrid, 28. — La Gasetta publica una Real ordre desestimant la instància elevada al govern per don Domènec Cervera Canizares, en la qual sol·licita un auxilli econòmic de l'Estat després del que obtingué en 1915 com a premi pels seus treballs encaminats a fabricar uns rellotges amb doble esfera adaptats, un d'ells al sistema decimal que tracta d'implantar.

La Comissió Permanent del Consell d'Instrucció pública que ha estudiat la proposta de l'inventor, informa que deixant a un costat tot el que pugui referir-se a dificultats administratives i econòmiques per a l'atorgament del qual està de complet acord amb el Negociat, existeix una qüestió prèvia que ha de resol·lre's abans que pugui ésser d'útil la construcció dels rellotges als quals es fa referència: saber la decisió del canvi en el règim horari; que no discuteix la dita comissió les innegables avantatges aritmètiques que podrien derivar-se d'ací, però crida l'atenció que tal disposició ha d'ésser acordada per les Conferències Internacionals que regeixen aquest ordre d'assumptes, en les quals ni tant sols s'ha plantejat el problema i en tals condicions, és gremiatura tota campanya oficial de difusió d'un sistema de contar el temps que no és l'adoptat, siguin els que siguin els seus avantatges.

ESPANYOLS MORTS

Segons la Gasetta, han mort en país estranger, els següents súbdits espanyols:

Sant Salvador. — Miguel Coll Morros, farmacèutic, natural de Barcelona.

Buenos Aires. — Martí Buxeda, natural de Darnius (Girona).

Lisboa. — Maria Josepa Salas Casals, filla de Joan Baptista i Francisca.

Notes de Madrid

EL GENERAL WEYLER

Madrid, 28. — Ahir arribà a Madrid, procedent de Palma de Mallorca, el general Weyler, acompanyat del seu fill Ferran i del seu ajudant.

DESGRACIES

Madrid, 28. — A la plaça de Castellar, es registrà a les primeres hores d'ahir al matí, un succés que causà impressió profunda a totes les persones que el presenciaren.

El ciclista Angel Vidal, de 24 anys d'edat, que es dirigia a passar el dia al camp, en creuar la plaça citada, fou agafat per un automòbil dels

servei públic que, com a diumenge, anava atestat de viatgers.

Ambdós jocs de rodes passaren per damunt d'Angel Vidal, que morí a l'acta alxat.

El conductor de l'automòbil, Emilio Belcero, fou detingut.

Al quilòmetre onze de la carretera de la Corunya, un automòbil ocupat per quatre persones, per a evitar la topada amb un altre auto que venia a gran velocitat en sentit contrari, féu un ràpid viratge topant contra un pal anuclador.

Els ocupants de l'auto, foren llançats a gran distància, resultant tots ferits.

El xofer es troba en greu estat.

A LA BORSA

Madrid, 28. — A la Borsa els cabals públics acusen irregularitat, baixant la partida d'Interior 20 cèntims en quedar a 7070.

Les accions bancàries estan sostingudes, i de les industrials es destaquen les ferroviàries, que milloren els seus preus anteriors.

En obligacions hi ha activitat, especialment en les de Ferrocarils.

Els francs baixen 35 cèntims, quedant a 38'20; les lliures cedeixen de 32'91 a 32'89; i els dòlars pugen de 7'47 a 7'485.

VISITA D'INSPECCIO

Madrid, 28. — Ahir a la nit retornà a aquesta Cort, després de passar visita d'inspecció a algunes "provincies" nordenyas, el director general de Seguretat, En Josep González Hernández, acompanyat del seu secretari particular En Rogeli González Jorles.

EL SERVEI DE FOCS

Madrid, 28. — L'alcalde interí de Madrid manifestà que avui s'han efectuat a la Círcula les proves públiques del servei d'incendis, amb èxit inimitable.

També digué que el senyor Albarca, segon cap de la guàrdia municipal que estigué fa poc a París per estudiar el problema de la circulació urbana, continua donant conferències als guàrdies sobre aquest tema.

Finalment comunicà l'alcalde interí que en vista del que costen de sostenir les colònies urbanes i els avenços que es reporten, no es troben en la deguda proporció, s'ha acordat suprimir-les.

EL TEMPS

Madrid, 28. — Nota de l'Observatori. —Durant les darreres vint-i-quatre hores va ploure quelcom a Catalunya, mantenint-se el bon temps sobre la resta d'Espanya.

La temperatura màxima d'ahir fou de 29 graus a Cordova, i la mínima d'ahir ha estat de 7 graus a Vitoria.

A Madrid, la màxima d'ahir fou de 32 graus, i la mínima d'ahir ha estat de 17'7.

IBERO-AMERICANISME

Madrid, 28. — Amb objecte de fer determinades gestions encaminades a assolir la major esplendidesa de l'exposició escolar ibero-americana, que està organitzant, han arribat a Madrid una comissió de professors i alumnes de la Universitat de Salamanca.

ARRIBADA D'EN GOICOECHEA

Madrid, 28. — Aquest matí ha retornat a Madrid l'ex-ministre senyor Goicoechea, essent rebut per molts col·legiaris seus.

DESCARRILLAMENT A CIENPOZUELOS

Madrid, 28. — A conseqüència d'una falsa maniobra, descarrillà ahir a la tarda, a Cienpozuelos, el tren mixte d'Andalusia ascendent, per la qual cosa la seva arribada a Madrid sofrí el natural retardament.

No hi hagué, afortunadament, cap desgràcia personal.

NOTA DE LA LEGACIO DEL BRASIL

Madrid, 28. — La Legació del Brasil ha facilitat aquesta tarda la següent nota:

Les tropes del govern han iniciat violents combats locals.

Com a resultat, n'ha estat l'aterratge aconseguit avançar d'una manera considerable, sobretot a l'ala esquerra.

Davant l'avancament de les tropes lleials els rebels no tingueren temps de retirar el material de guerra, deixant abandonades més de 100 metralladores.

Passat d'un centenar els presoners que caigueren en poder de les tropes del govern, essent la majoria d'ells súbdits estrangers.

Durant la passada nit hi hagué calma a tot el front.

En les primeres hores del matí els avions efectuaren reconeixements sobre les noves posicions dels rebels.

Els avions han bombardejat les posicions dels rebels, amb gran èxit.

Poc després d'iniciar el bombardeig les tropes lleials avançaren considerablement, en tal manera, que els rebels 80 metralladores, molts fusells i municions, fent 60 presoners.

A Port Felip han quedat en poder de les tropes del govern 4 oficials de Sant Pau.

EL CONGRES FERROVIARI

A la sessió del Congrés ferroviari, celebrada ahir, quedà aprovat tot l'estatut.

Fou nomenat secretari general don Trifon Gómez i s'acordà que residís a Madrid el Comitè executiu.

Notes d'Avila

PARTIT DE FUTBOL

Avila, 28. — Es celebrà un partit de futbol entre l'Avila F. C. i el Sporting, guanyant el primer per dos a un.

Els tramviaris de Bilbao

BENEDICCIO DE LA BANQUERA

Bilbao, 28. — Ahir s'efectuà a Santurce l'acte de benedicir la bandera dels tramviaris que formen el Sindicat professional.

El bisbe de Vitoria la benedicí i actuaren de padrins el director dels tramvies i la seva esposa.

Després de la benedicció es celebrà una missa.

Hi hagué un miting, i a la tarda es celebraren festes al parc de Santurce.

AUTORIZA LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEUGUO.

UNA ALTRA DIMISSIO?

Es diu per Casa de la Ciutat que ahir matí presentà la dimissió de tinent d'alcalde el senyor López Lloret.

Però si hem de creure la paraula donada en ple Consistori, encara se n'han de presentar algunes més.

DIMISSIO DEL SENYOR LOPEZ LLORET

Hem rebut la carta següent: Barcelona, 28 juliol 1924

Senyor director del diari LA VEU DE CATALUNYA.

Molt senyor meu: Amb data d'avui presento a l'excel·lentíssim senyor alcalde de Barcelona la dimissió del càrrec de tinent d'alcalde delegat d'Higiene i Sanitat amb el qual vaig ésser honorat immensadament quan es va constituir l'actual Ajuntament.

Comprenc que no té cap importància que he dit i no m'hauria atrevit molestar la seva atenció per a donar-li aquesta notícia que a ningú li pot interessar, però com sigui que hi ha alguns fets que poden interpretar-se en forma poc agradosa per a mi, i del tot injusta, em permeto dirigir-li aquestes línies per si creu oportú rectificar algun concepte dels públics.

Compartir amb el qual vaig ésser nomenat per a l'esmentada Delegació d'Higiene i Sanitat vaig procurar, per tots els mitjans que se'm van ocórrer, no acceptar el nomenament, però davant la insistència de l'aleshores senyor alcalde, el per tots conceptes admirable i digne cavaller don Ferran Alvarez de la Campa, vaig cedir, anunciant que al primer fracàs dimetiria. Comprenc que no he sabut complir a temps la paraula, puix els fracassos s'han repetit i, que és pitjor, temo que continuïn passant, perquè que la seva serventia no és exagerada, m'he convençut que millorant les condicions higièniques i sanitàries de la nostra urbs és un problema molt semblant al de millorar una raça; és qüestió d'anys i generacions. Aquí tothom és bo per a criticar, però ningú posa res de la seva part per a corregir les deficiències; el mateix senyor que es queixa que els carrers estan bruts, escup a l'interior d'un tramvia o a la vorera del carrer que origina les seves protestes. La senyora que posa el crit al crit quan un automòbil li trotxa en passar, permet que la seva serventia espolsi les catifes a les dotze del dia damunt del pacífic transeünt o llençi les escombraries. Cal veure el sens nombre de gent que quan viatja posa els peus al seient del davant i no són certament els de tercera els que són afonats a donar aquest espectacle. La llista seria inacabable. Recordo que fa alguns dies parlant amb mi un company de Consistori, em va dir que eren exageracions meves; que la gent es renta més que abans, i que comparés la Barcelona d'avui amb la de 20 anys enrera. Precisament d'això es tracta: els progressos en Higiene i Sanitat, aquí i arreu d'Espanya, cal veure'ls de 20 en 20 anys, que és exactament el que al principi deia. No fa moltes setmanes vaig tenir una conversa amb el gerent de l'empresa concessionària del servei de Neteja i Regants per veure si podia millorar aquests serveis, i em va contestar que era impossible, puix, ultra les raons d'ordre tècnic per la forma d'empendrat dels carrers, esdevé en tots que quan he passat la brigada a fer la neteja, he ocorregut als botiguers, escombrant els establiments i les voreres, i tot el producte d'això el deixen al mig, i ja està el carrer brut altra vegada. Així doncs, senyor director, aquest problema més de d'Higiene i Sanitat, ho és de cultura, i és en l'escola primària on s'ha d'iniciar el progrés en aquest sentit.

No parlem de la qüestió de les aigües. Si no n'hi ha, no crec que cap delegat d'Higiene i Sanitat pugui disposar que es faci la neteja que les clavegueres necessitarien perquè existís en bones condicions, i el problema de la portadora d'aigües tampoc es resol en poques setmanes.

Podria parlar amb coneixement de causa d'altres problemes, com són els de les barriques, de l'hospitalització dels malalts, sobretot els infecciosos, de campanya contra els gossos de carrer, de vacunes preventives antirabiques per als dits gossos, de l'importantíssim de la llei, etcètera, etcètera, però no el vull cansar més; el qui em substituïu en el càrrec la tindrà cura de tot, i que Deu hi doni bona sort i encert.

Només li prego ara, que en faci el favor de rectificar una notícia que no és exacta. Tots els diaris diuen que en tractar-se de la subvenció de les 18.000 pessetes com a despeses de representació als tinentes d'alcalde, s'aprovà en la Comissió Permanent el demanar-la, amb el vot en contra del senyor Blasco. És cert que l'esmentat senyor votà en contra, i a l'aducir va dir que si les hi donessin les renunciaré; però també ho és que el primer que va pendre la paraula en contra vaig ésser jo i recordo que vaig comentar dient que, bé en arribar segurament el més pobre dels al·ludits, no em semblava bé demanar cap subvenció, entre altres motius, pel mal efecte que havia de produir en l'opinió pública (com així ha esdevingut). Li prego doncs, que es digni rectificar aquest error, puix ja que surto de l'Ajuntament amb el cap ben alt, gràcies a Déu, i la consciència molt tranquil·la, és just que se'm reconegui el poc bo que heu pogut fer.

Endemés és públic i notori que s'han donat a l'Ajuntament sessions polítiques i els que mal hem pertanyut a cap partit i que volem continuar independents, no podem continuar en una corporació amb els qui pensem de diferent faís. No és que hi hagi hagut grans discussions ni que s'hagin produït topades violentes, però existeix aquesta petita pol·lítica de zumb-zumb de mosquit, poc perceptible, però estrident i molesta, i que una vegades zumbexi d'un costat i altres de l'altre.

Davant d'aquests fets per la seva afectuositat, queda de vostè affm. S. S. q. e. s. m.

López Lloret

Imperi Britànic

LA CONFERENCIA DE LONDRES

La invitació a Alemanya

Londres, 27. — L'Agència Reuter diu que sembla que els representants alemanys, seran convocats per al pròxim dijous, i si aquests no intenen plantejar de nou la qüestió que es discuteix ara, en vies d'arreglament, la Conferència podria acabar molt aviat les seves tasques a última de la present setmana.

En realitat, els tècnics jurídics francesos i anglesos, han emès el seu informe favorable a escoltar l'opinió dels representants alemanys sobre determinats punts.

La invitació ha de fer-la, en tot cas, la Conferència plenària, puix solament ella pot invitar-los, i sempre solament després que els aliats hagin arribat a un acord.

Els representants d'Alemanya podran discutir sobre tot el que s'hagi acordat anteriorment, però si intenen pronunciar-se per l'evacuació del Ruhr, França s'hi oposarà, puix no és aquest tema a discutir en aquesta conferència, convocada expressament per a l'aplicació del pla Dawes, i, en el qual es reserva únicament l'ocupació militar per França i Bèlgica, i a tractar directament aquestes potències amb el Reich. — Havas.

L'evacuació del Ruhr

Londres, 28. — Els caps de les delegacions aliades, es reuniran aquest matí.

Als cirkols aliats, es diu que la Conferència celebrerà sessió plenària aquesta tarda.

Asssegura que en la dita Conferència, serà acordat dirigir la invitació a Alemanya.

Es desment que la delegació britànica tingui intenció de deman

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dimarts, 29 de juliol de 1924.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

L'aniversari de la guerra

ES compleixen ara, com remarcàvem dies enrera, els deu anys dels inicis de la guerra europea. Són dos lustres de la vida del món. Però, per aquests dos lustres, han passat, com hem notat sovint, segles de la història.

Aquests mesos de juny, juliol i agost d'enguany, ens recorden els prolegòmens immediats de la magna tragèdia de 1914. Fou primer l'atemptat de Sarajevo, després l'últimàtum d'Àustria-Hongria a Sèrbia, el bombardeig de Belgrad, la mobilització russa, les declaracions successives de guerra... I, enmig de la febre inoblidable d'aquells dies, del pànic i el tancament de les Borses, de les ordres de mobilització i les edicions sensacionals dels diaris, com un episodi dramàtic, però tan sols com un episodi, l'assassinat d'En Jaurès.

Qui escriu aquestes ratlles, molt lluny aleshores de les terres europees, recorda que aquesta circumstància d'èsser l'assassinat d'En Jaurès tan sols un episodi trágic de la febre d'aquells dies li revela de sobte la gravetat immensa de la situació i la imminència irreduïble de la guerra.

Han passat deu anys, i cap dels objectius que els pobles o els individus volgueren aconseguir per la sola llei de la força ha estat assolit. L'imperi austro-hongarès, que declarà la guerra a Sèrbia i bombardejà Belgrad, no existeix. Sarajevo i la Bòsnia no pertanyen avui ni a Àustria ni a Hongria, sinó al Regne dels Serbis, Croates i Eslovens, en el qual s'ha eixamplat la petita Sèrbia de 1914. I a la mateixa França victoriosa governen ara els corteligionaris de Jaurès. Assassinat l'any 1914, per l'exaltació fanàtica del sentiment patriòtic, el seu nom ha sigut oficialment glorificat com el d'un gran patriota l'any 1924.

En contemplar les mutacions que han experimentat gairebé tots els pobles europeus de 1914 ençà, l'home polític menys observador i menys agut haurà de meditar seriosament sobre la terrible inestabilitat de les coses humanes i la rapidesa vertiginosa de la vida dels pobles i de la marxa de la missa humana damunt la terra.

I davant aquesta lliçó viva de la història, l'home polític més ardit i menys prudent ni gosarà tan sols aventurar una profecia qualsevol sobre l'esdevenidor dels pobles. L'escriptor o el polític que el 29 de juliol de 1914 hagués dit, com a exemple, que el 29 de juliol de 1924 haurien desaparegut les dinasties i els imperis dels Romanoff, dels Habsburgs, dels Hohenzollern i dels Osman, a una i altra banda dels grans pobles que anaven a ésser belligerants, hauria passat per boig. I el que un hom diu de les dinasties i dels imperis i dels pobles, ho pot dir d'altres institucions i d'altres aspectes de la vida i de la història.

Qui hauria pogut preveure, com a exemple, que la resurrecció de Polònia hauria d'ésser efecte de la derrota i la caiguda, gairebé simultània, de les tres grans Potències que l'havien esquarterada i se n'havien repartit els bocins? Com podia succeir que essent Alemanya i Àustria enemigues de Rússia en la guerra, la resurrecció de Polònia vingués per la derrota de les seves tres dominadores? Semblava que, si Rússia era vençuda, triomfarien Alemanya i Àustria i que, si les vençudes eren Àustria i Alemanya, triomfaria Rússia. I en qualsevol d'aquests dos casos la llibertat absoluta de Polònia hauria ensopegat amb la resistència renovada del vencedor. S'esdevingué, però, el que ningú no hauria pogut preveure, el que no era admissible en cap hipòtesi raonada: el venciment de Rússia, Alemanya i Àustria.

Els polítics filipins

MARKA DEL SENYOR GABALDON — EL SENYOR LAVADIA — EL VIATGE DELS SENYORS QUEZON I OSMEÑA

Amb l'expressió d'ahir la tarda, sortí cap a París, acompanyat de la seva distingida família, el senyor Nissauru Gabaldon, Comissionat Resident de Filipines als Estats Units. El senyor Gabaldon marxà a París amb l'objecte de conferenciar amb els senyors Manuel Quezon, President del Senat de Filipines, i Sergius Osmeña, «Speaker» que fou molts anys de l'Assemblea Filipina, que el dia 25 sortiren de Nova York en el vapor «Leviathan» i arribaran a París el dia primer d'agost.

Després el senyor Gabaldon visitarà Ginebra, Berlín, Viena i Roma, retornant a Barcelona, probablement amb els senyors Quezon i Osmeña. L'ex-secretari de Comerç i Comunicacions del Govern de Filipines, senyor Català Lavadia, que ha passat també uns dies a Barcelona, marxà avui a Marsella, on embarcarà en el vapor «André Lebou», cap a Manila.

Els senyors Gabaldon i Lavadia assistiran dimarts a la festa de germanor sardanista de Les Fonts de Terrassa, quedant molt agraïtament impressionats del meravellós espectacle de la nostra dansa païral, i essent saludats, en nom de la Comissió organitzadora, pel senyor Roig i Pruna.

Els dos ex-diputats processats

El jutge de l'Audiència ha pres declaració al comte de Caralt i al vescomte de Cussó, respecte a les acusacions de les quals és objecte l'ex-diputat a Cortes Eduard Casanova Sanjuan. Han dit que eren falsos les declaracions d'aquests, referents a que havia de participar amb 350.000 pessetes en el negoci projectat, sinó que la participació era de 50.000 pessetes.

Dimarts, a dos quarts de deu de la nit, el jutge anà a la presó a prendre nova declaració als delinqüents, i com a conseqüència decretà el processament i presó sen-

se fiança contra el Casanova, acusant-lo dels delictes següents: falsedat en document públic; utilització de document fals en judici; sabent que ho era i amb ànim de lucre, i amenaces i estafa frustrada.

Contra En Marian Bordas dictà el jutge auto de processament i llibertat provisional, amb fiança de 2.000 pessetes, que foren lliurades tot seguit per l'advocat d'En Bordas, senyor Junyent. En Bordas declarà al jutge que obrà enganyat per En Casanova, i creient que el document era bo. Afegí que n'ha estat una víctima, jutge que encara li deu 19.000 pessetes.

El jutge ha comprovat que el Casanova té dues causes en tramitació: una al Jutjat de l'Hospital per falsificació de talons del ferrocarril, i una al Jutjat de l'Oest, per estafa de lletres per valor de 50.000 pessetes.

Per haver-se atribuït la professió d'advocat a l'ex-diputat a Cortes per Terol, don Eduard Casanova Jordan, detingut amb motiu de la suposada estafa a la notaria Par, d'aquesta ciutat, el Col·legi d'Advocats de Barcelona, manifesta que l'esmentat senyor don Eduard Casanova Jordan, ni ara ni mai ha figurat com a lletrat en les llistes de la dita entitat.

Questions socials

LES VACANCES DE LA DEPENDÈNCIA

Fet públic per mitjà de la premsa l'acord pres en sessió extraordinària de la comissió Mixta del Treball, en el Comerç de Barcelona, relatiu a vacances de la dependència, la Cambra Mercantil fa veient als seus socis que l'esmentat acord no ha pres encara caràcter obligatori per no ésser acord ferm i que contra el qual es poden formular els recursos que exorbitarà, en ús del seu dret, la Cambra Mercantil, així que el repetit acord sigui fet públic oficialment, qualsevol dubte serà resolt als socis passant per les ofícines de la Cambra.

LA VEU DE CATALUNYA

publicarà un article d'En

FRANCESC CAMBÓ

sobre

La Itàlia de 1924

tercer de la sèrie

EL FEIXISME ITALIA

Breviari crític

FERRAN AGULLÓ I VIDAL: «CORRANYES» (1890-1924). EDITORIAL CATALANA.

He repetit moltes vegades en els fulls d'aquest «Breviari», que no crec en una lírica culta i personal que vulgui vestir-se o solament teyir-se de l'expressió pròpia de la poesia popular. Des d'aquest punt de vista sóc enemic declarat del corrent popularista. El problema, però, és bastant més complicat que el que pot semblar a certes crítiques, que creient poder aplicar a la crítica el simplisme elemental de les preferències i les aversions personals i instintives que tots tenim en el camp de l'estètica, en tenen prou amb flairar de lluny l'olor de la poesia popular en una obra de poesia lírica, per emetre irradament el seu veredicte condemnatori. De lírica popular, de poesia lírica popular, no sols n'hi ha hagut sempre i gràcies a Déu, segueix havent-n'hi, ans encara hi ha hagut i també hi ha poemes lírics populars tan grans, tan gloriosos com puguin ésser els més famosos lírics de les escoles cultes i ciutadanes. Només! No cal cercar gaire estona per trobar-ne. De la meua ploma salten ara els de Rosalia de Castro, a Galícia; de Charles a Provença; de Verdaguier a Catalunya. Quins tres grans i magnífics poemes! L'essencial és que la lírica popular sigui autèntica i no un pur recurs estilístic, una mena de recepta culinària que el poeta ciutadà empra per a donar una sabor plicant d'herbes camperoles als gusats de la seva fantasia. Ni tampoc és menester que el poeta sigui verament ésser de l'entranya del poble rústic i senzill, un terrassà que no nodreixi la seva inspiració en altres deus que la visió directa de la vida popular i de la natura. No; un poeta ciutadà pot ésser en un moment de terminat poeta popular si les seves cançons les canta per al poble humil posant humilment el seu llant en el to de la poesia popular. Això és el que feu, per exemple, el poeta Gabriel i Galán, en les seves poesies i «coplas» extremeses que el mateix sentit cantar als jornalers de les seves terres, tot semblant i tot llaurant. Aquest és, precisament, el cas d'aquestes «Corranes» que acaba d'aplegar en un gentil llibret el meu car company, Ferran Agulló. Són corranes pensades, sentides i expressades, en perfecta comunió d'esperit amb la lírica anònima del nostre poble i moltes de les quals no les distingiríem ni ens farien estrany si fossin publicades en un recull de poesia lírica popular, fet per un folklorista. I jo crec que aquest és el millor elogi que cal endreçar a les corranes del poeta Agulló, car en un recull com el seu la recomanació més gran que hom pot fer-ne al lector, és dir: són corranes dignes d'ésser anònimes. El sentiment popular vola en aquestes corranes sempre lleuger i graciós, amb una gran diversitat d'aspectes; sentiment catalaníssim que es revela sobretot en dues menes de corranes, les humorístiques i les que contenen un pensament o una màxima moral dictada pel sentit tradicional de la nostra gent. No puc resistir la temptació de reproduir-ne algunes d'aquesta mena:

He repetit moltes vegades en els fulls d'aquest «Breviari», que no crec en una lírica culta i personal que vulgui vestir-se o solament teyir-se de l'expressió pròpia de la poesia popular.

Des d'aquest punt de vista sóc enemic declarat del corrent popularista.

El problema, però, és bastant més complicat que el que pot semblar a certes crítiques,

que creient poder aplicar a la crítica el simplisme elemental de les preferències i les aversions personals i instintives que tots tenim en el camp de l'estètica,

en tenen prou amb flairar de lluny l'olor de la poesia popular en una obra de poesia lírica,

per emetre irradament el seu veredicte condemnatori.

De lírica popular, de poesia lírica popular, no sols n'hi ha hagut sempre i gràcies a Déu,

segueix havent-n'hi, ans encara hi ha hagut i també hi ha poemes lírics populars tan grans,

tan gloriosos com puguin ésser els més famosos lírics de les escoles cultes i ciutadanes.

Només! No cal cercar gaire estona per trobar-ne.

De la meua ploma salten ara els de Rosalia de Castro, a Galícia;

de Charles a Provença; de Verdaguier a Catalunya.

Quins tres grans i magnífics poemes! L'essencial és que la lírica popular sigui autèntica i no un pur recurs estilístic,

una mena de recepta culinària que el poeta ciutadà empra per a donar una sabor plicant d'herbes camperoles als gusats de la seva fantasia.

Ni tampoc és menester que el poeta sigui verament ésser de l'entranya del poble rústic i senzill,

un terrassà que no nodreixi la seva inspiració en altres deus que la visió directa de la vida popular i de la natura.

No; un poeta ciutadà pot ésser en un moment de terminat poeta popular si les seves cançons les canta per al poble humil posant humilment el seu llant en el to de la poesia popular.

Això és el que feu, per exemple, el poeta Gabriel i Galán, en les seves poesies i «coplas» extremeses que el mateix sentit cantar als jornalers de les seves terres,

tot semblant i tot llaurant. Aquest és, precisament, el cas d'aquestes «Corranes» que acaba d'aplegar en un gentil llibret el meu car company, Ferran Agulló.

Són corranes pensades, sentides i expressades, en perfecta comunió d'esperit amb la lírica anònima del nostre poble i moltes de les quals no les distingiríem ni ens farien estrany si fossin publicades en un recull de poesia lírica popular,

fet per un folklorista. I jo crec que aquest és el millor elogi que cal endreçar a les corranes del poeta Agulló,

car en un recull com el seu la recomanació més gran que hom pot fer-ne al lector, és dir: són corranes dignes d'ésser anònimes.

El sentiment popular vola en aquestes corranes sempre lleuger i graciós,

amb una gran diversitat d'aspectes; sentiment catalaníssim que es revela sobretot en dues menes de corranes,

les humorístiques i les que contenen un pensament o una màxima moral dictada pel sentit tradicional de la nostra gent.

No puc resistir la temptació de reproduir-ne algunes d'aquesta mena:

He repetit moltes vegades en els fulls d'aquest «Breviari», que no crec en una lírica culta i personal que vulgui vestir-se o solament teyir-se de l'expressió pròpia de la poesia popular.

Des d'aquest punt de vista sóc enemic declarat del corrent popularista.

El problema, però, és bastant més complicat que el que pot semblar a certes crítiques,

que creient poder aplicar a la crítica el simplisme elemental de les preferències i les aversions personals i instintives que tots tenim en el camp de l'estètica,

en tenen prou amb flairar de lluny l'olor de la poesia popular en una obra de poesia lírica,

per emetre irradament el seu veredicte condemnatori.

De lírica popular, de poesia lírica popular, no sols n'hi ha hagut sempre i gràcies a Déu,

segueix havent-n'hi, ans encara hi ha hagut i també hi ha poemes lírics populars tan grans,

tan gloriosos com puguin ésser els més famosos lírics de les escoles cultes i ciutadanes.

Només! No cal cercar gaire estona per trobar-ne.

De la meua ploma salten ara els de Rosalia de Castro, a Galícia;

de Charles a Provença; de Verdaguier a Catalunya.

Quins tres grans i magnífics poemes! L'essencial és que la lírica popular sigui autèntica i no un pur recurs estilístic,

una mena de recepta culinària que el poeta ciutadà empra per a donar una sabor plicant d'herbes camperoles als gusats de la seva fantasia.

Ni tampoc és menester que el poeta sigui verament ésser de l'entranya del poble rústic i senzill,

un terrassà que no nodreixi la seva inspiració en altres deus que la visió directa de la vida popular i de la natura.

No; un poeta ciutadà pot ésser en un moment de terminat poeta popular si les seves cançons les canta per al poble humil posant humilment el seu llant en el to de la poesia popular.

Això és el que feu, per exemple, el poeta Gabriel i Galán, en les seves poesies i «coplas» extremeses que el mateix sentit cantar als jornalers de les seves terres,

tot semblant i tot llaurant. Aquest és, precisament, el cas d'aquestes «Corranes» que acaba d'aplegar en un gentil llibret el meu car company, Ferran Agulló.

Són corranes pensades, sentides i expressades, en perfecta comunió d'esperit amb la lírica anònima del nostre poble i moltes de les quals no les distingiríem ni ens farien estrany si fossin publicades en un recull de poesia lírica popular,

fet per un folklorista. I jo crec que aquest és el millor elogi que cal endreçar a les corranes del poeta Agulló,

car en un recull com el seu la recomanació més gran que hom pot fer-ne al lector, és dir: són corranes dignes d'ésser anònimes.

El sentiment popular vola en aquestes corranes sempre lleuger i graciós,

amb una gran diversitat d'aspectes; sentiment catalaníssim que es revela sobretot en dues menes de corranes,

les humorístiques i les que contenen un pensament o una màxima moral dictada pel sentit tradicional de la nostra gent.

No puc resistir la temptació de reproduir-ne algunes d'aquesta mena:

He repetit moltes vegades en els fulls d'aquest «Breviari», que no crec en una lírica culta i personal que vulgui vestir-se o solament teyir-se de l'expressió pròpia de la poesia popular.

Des d'aquest punt de vista sóc enemic declarat del corrent popularista.

El problema, però, és bastant més complicat que el que pot semblar a certes crítiques,

que creient poder aplicar a la crítica el simplisme elemental de les preferències i les aversions personals i instintives que tots tenim en el camp de l'estètica,

en tenen prou amb flairar de lluny l'olor de la poesia popular en una obra de poesia lírica,

per emetre irradament el seu veredicte condemnatori.

De lírica popular, de poesia lírica popular, no sols n'hi ha hagut sempre i gràcies a Déu,

segueix havent-n'hi, ans encara hi ha hagut i també hi ha poemes lírics populars tan grans,

tan gloriosos com puguin ésser els més famosos lírics de les escoles cultes i ciutadanes.

Només! No cal cercar gaire estona per trobar-ne.

De la meua ploma salten ara els de Rosalia de Castro, a Galícia;

de Charles a Provença; de Verdaguier a Catalunya.

Quins tres grans i magnífics poemes! L'essencial és que la lírica popular sigui autèntica i no un pur recurs estilístic,

una mena de recepta culinària que el poeta ciutadà empra per a donar una sabor plicant d'herbes camperoles als gusats de la seva fantasia.

Ni tampoc és menester que el poeta sigui verament ésser de l'entranya del poble rústic i senzill,

un terrassà que no nodreixi la seva inspiració en altres deus que la visió directa de la vida popular i de la natura.

No; un poeta ciutadà pot ésser en un moment de terminat poeta popular si les seves cançons les canta per al poble humil posant humilment el seu llant en el to de la poesia popular.

Això és el que feu, per exemple, el poeta Gabriel i Galán, en les seves poesies i «coplas» extremeses que el mateix sentit cantar als jornalers de les seves terres,

tot semblant i tot llaurant. Aquest és, precisament, el cas d'aquestes «Corranes» que acaba d'aplegar en un gentil llibret el meu car company, Ferran Agulló.

Són corranes pensades, sentides i expressades, en perfecta comunió d'esperit amb la lírica anònima del nostre poble i moltes de les quals no les distingiríem ni ens farien estrany si fossin publicades en un recull de poesia lírica popular,

fet per un folklorista. I jo crec que aquest és el millor elogi que cal endreçar a les corranes del poeta Agulló,

car en un recull com el seu la recomanació més gran que hom pot fer-ne al lector, és dir: són corranes dignes d'ésser anònimes.

El sentiment popular vola en aquestes corranes sempre lleuger i graciós,

amb una gran diversitat d'aspectes; sentiment catalaníssim que es revela sobretot en dues menes de corranes,

les humorístiques i les que contenen un pensament o una màxima moral dictada pel sentit tradicional de la nostra gent.

No puc resistir la temptació de reproduir-ne algunes d'aquesta mena:

He repetit moltes vegades en els fulls d'aquest «Breviari», que no crec en una lírica culta i personal que vulgui vestir-se o solament teyir-se de l'expressió pròpia de la poesia popular.

Des d'aquest punt de vista sóc enemic declarat del corrent popularista.

El problema, però, és bastant més complicat que el que pot semblar a certes crítiques,

que creient poder aplicar a la crítica el simplisme elemental de les preferències i les aversions personals i instintives que tots tenim en el camp de l'estètica,

en tenen prou amb flairar de lluny l'olor de la poesia popular en una obra de poesia lírica,

per emetre irradament el seu veredicte condemnatori.

De lírica popular, de poesia lírica popular, no sols n'hi ha hagut sempre i gràcies a Déu,

segueix havent-n'hi, ans encara hi ha hagut i també hi ha poemes lírics populars tan grans,

tan gloriosos com puguin ésser els més famosos lírics de les escoles cultes i ciutadanes.

Només! No cal cercar gaire estona per trobar-ne.

De la meua ploma salten ara els de Rosalia de Castro, a Galícia;

de Charles a Provença; de Verdaguier a Catalunya.

Quins tres grans i magnífics poemes! L'essencial és que la lírica popular sigui autèntica i no un pur recurs estilístic,

una mena de recepta culinària que el poeta ciutadà empra per a donar una sabor plicant d'herbes camperoles als gusats de la seva fantasia.

Ni tampoc és menester que el poeta sigui verament ésser de l'entranya del poble rústic i senzill,

un terrassà que no nodreixi la seva inspiració en altres deus que la visió directa de la vida popular i de la natura.

No; un poeta ciutadà pot ésser en un moment de terminat poeta popular si les seves cançons les canta per al poble humil posant humilment el seu llant en el to de la poesia popular.

Això és el que feu, per exemple, el poeta Gabriel i Galán, en les seves poesies i «coplas» extremeses que el mateix sentit cantar als jornalers de les seves terres,

tot semblant i tot llaurant. Aquest és, precisament, el cas d'aquestes «Corranes» que acaba d'aplegar en un gentil llibret el meu car company, Ferran Agulló.

Són corranes pensades, sentides i expressades, en perfecta comunió d'esperit amb la lírica anònima del nostre poble i moltes de les quals no les distingiríem ni ens farien estrany si fossin publicades en un recull de poesia lírica popular,

fet per un folklorista. I jo crec que aquest és el millor elogi que cal endreçar a les corranes del poeta Agulló,

Les Idees i les Imatges

DE LA FACILITAT I DE LA DIFICULTAT

Una facilitat sense dificultat es trova l'estil i lleva als conceptes el grau necessari de responsabilitat.

Una dificultat sense facilitat endureix l'estil i atorga una encurcadora premeditació a les idees.

L'estil perfecte és el punt de contacte complementari d'ambdues modalitats — l'esponantellat i el sentit crític en perfecta harmonia.

JOSEP MARIA JUNYO

Sardanes

FESTIVAL SARDANISTA A GAVA

Promet ésser un èxit el Festival organitzat pel Foment de la Sardana de Gava, el qual tindrà lloc la vella de dissabte vinent.

L'execució del selecte nombre de composicions està encarregat a la cobla La Principal, de l'Escala.

Són molts els Grups Excursionistes que continuant l'excursió als històrics Brugués, Castell d'Arampruny i Begas, han promès l'assistència llur, per a gaudir de la nostra formosa dansa, i sortiran de Barcelona pel passeig de Gràcia, a un quart de nou, o amb l'autobús de la plaça d'Espanya a les nou de la nit.

BALLADES PER AVUI

Davant del bar Espanya, a la plaça d'Espanya, la cobla «La Principal Barcelonina» hi donarà una ballada de sardanes, a la nit.

Organitzada per la Joventut Sardanista, la cobla «Barcelonina» donarà una ballada de sardanes, a la nit, a la plaça de l'Àngel.

Organitzat per la Joventut Sardanista «Pep Ventura», tindrà lloc avui dimarts, a les deu de la vella, una ballada de sardanes a la Plaça de l'Àngel, a càrrec de la popular cobla Barcelonina, sota el següent programa: «Lliria», Molins; «Amorosa», Serra; «Flor ciutadana», Blanch; «Catalunya», Monera; «Lluna plena», Tolrà; «La pubilla del Vallès», Vilard.

DARRIERS INFORMACIONS

Desgràcia a Sopuerta

FERITS I CONTUSOS

Bilbao, 28. — En el poble de Sopuerta, molt abans de començar la novetats de l'any, s'ha produït una desgràcia que ha causat molts ferits i contusos i 12 ferits, un dels gravíssim.

Per miracles no ocorregueren més desgràcies.

Els Reis a Barcelona

LA VISITA D'OCTUBRE

Madrid, 28. — Està definitivament acordat que els Reis passin el proper mes d'octubre a Barcelona, aljuntant-se al Palau de Pedralbes.

Acompanyarà als sobirans el president del Directori, general Primo de Rivera.

El dia 1, el president vindrà a Madrid per assistir a la Festa de la Roca, a la qual es donarà aquest any gran solennitat.

Els catòlics de la Universitat Central donaran al general Primo de Rivera un missatge de salutació dels pobles americans de parla espanyola.

El general Primo de Rivera a Galícia

ARRIBADA A VIGO

Vigo, 28. — A dos quarts de vuit ha arribat el president del Directori.

Al moll hi havia una gran gentada.

En desembarcar el president grups de senyores amb el típic vestit dels països de parla gallega.

Les avançades de Canovas del Castillo i Montero Rios estaven artísticament guarnides i il·luminades esplendídament.

Des del moll es traslladà a l'Ajuntament on es celebrà l'anunciada recepció de les forces vives.

Al Parc es celebrà un festival gal·lès, prenent-hi part els cors regionals de Vigo i Pontevedra, amb vestits del país.

El festival resultà molt brillant.

De molts pobles de les "provincies" arribaren comissions, formulant algunes peticions d'interès local.

El president del Directori ha visitat les seves dependències, i després s'ha dirigit al camp de Granada, on ha revisat el batalló de Múrcia.

Acabada la revista, a la sala de banderes del Castell de Sant Sebastià ha estat obsequiat amb un Xerec d'honor.

El governador militar ha pronunciat un discurs enaltint les virtuts militars de Primo de Rivera, contant aquest amb curtes frases de gratitud.

Des del Camp de Granada el president del Directori s'ha traslladat a la fàbrica de conserves dels senyors Alonso.

LA INDUSTRIA PESQUERA

Vigo, 28. — El president de l'Associació general d'industries pesqueres i els seus derivats, i comissions de la Marítima de Bouzas, del Progrés Pesquer de Cangas, i d'altres associacions de Galícia, visitaren el president del Directori.

El senyor Barrera, pronuncià un discurs, en el qual ha dit que la manifestació de la indústria pesquera que se celebra en entrar a Vigo el cap del Govern, el demostrarà la extraordinària importància d'aquest sector de la indústria espanyola, malgrat que a l'acte només hi hagin pogut concórrer un 40 per 100 de les embarcacions d'aquesta zona.

Afegí que després d'aquesta manifestació, acudirà a saldar-la per a reiterar les peticions que tenen formulades de molt temps ençà, les quals constitueixen els únics mitjans eficaços per a evitar la total ruïna de la principal riquesa de Galícia.

La primera petició es refereix a què es concedeixi a la indústria pesquera una situació semblant a la que tenen

ARRIBADA A PONTEVEDRA

Pontevedra, 28. — A la una de la tarda arribà a aquesta capital el marqués d'Estella acompanyat dels generals Martínez Anido i Navarro i seguí.

Als salons de l'Ajuntament es celebrà la recepció a dos quarts de dues.

El President féu algunes visites a la població.

UN BANQUET

Vigo, 28. — El President, quan terminà la recepció, anà amb l'alcaldia al domicili de la Societat "Tertulia Recreativa", on té instal·lat el seu allotjament.

Allí romangué fins a dos quarts de dues, hora que començà el banquet a l'Hotel Continental.

Hi assistiren uns 50 comensals.

A l'hora del xampany l'alcaldia agraià en nom del poble al cap del Directori la visita que féu.

Parlà de les diferents necessitats que sentia Galícia, considerant imprescindible la construcció del ferrocarril Orense a Zamora, per a posar en comunicació Galícia amb el Centre d'Espanya.

El general Primo de Rivera agraià les manifestacions de simpatia que se li havien tributats.

Digué ésser reu de petat de no conèixer Galícia i que en embarcar a Cangas amb direcció a Vigo, en el vapor "Alegria", comprengué la gran importància que té aquí la indústria pesquera.

Afegí que encara que ell no era versat en aquestes matèries, havia constituït a Madrid un organisme per tal que les estudies i aliat a un Tractat entre Espanya i Portugal on es procuraria recollir les aspiracions dels pescadors gal·les.

Amb referència a les obres del port, reconegué la necessitat d'empendre-les, però afegí que la quantia de despeses no permet acometre-les immediatament.

Considerà justificades les queixes de Galícia pel que es refereix a falta de comunicacions i prometé ocupar-se del problema concretament.

Parlà després de l'obra del Directori, i acabà brindant per la prosperitat d'Espanya.

Acabà el banquet, anà al pare de les "Cafanías", que estava il·luminat romànticament fins a les dues de la matinada.

VISITES

Vigo, 28. — A dos quarts de deu del matí el general Primo de Rivera ha sortit de les seves habitacions, i acompanyat de l'alcaldia i altres autoritats, s'ha traslladat a l'Hospital Militar.

El president del Directori ha visitat les seves dependències, i després s'ha dirigit al camp de Granada, on ha revisat el batalló de Múrcia.

Acabada la revista, a la sala de banderes del Castell de Sant Sebastià ha estat obsequiat amb un Xerec d'honor.

El governador militar ha pronunciat un discurs enaltint les virtuts militars de Primo de Rivera, contant aquest amb curtes frases de gratitud.

Des del Camp de Granada el president del Directori s'ha traslladat a la fàbrica de conserves dels senyors Alonso.

LA INDUSTRIA PESQUERA

Vigo, 28. — El president de l'Associació general d'industries pesqueres i els seus derivats, i comissions de la Marítima de Bouzas, del Progrés Pesquer de Cangas, i d'altres associacions de Galícia, visitaren el president del Directori.

El senyor Barrera, pronuncià un discurs, en el qual ha dit que la manifestació de la indústria pesquera que se celebra en entrar a Vigo el cap del Govern, el demostrarà la extraordinària importància d'aquest sector de la indústria espanyola, malgrat que a l'acte només hi hagin pogut concórrer un 40 per 100 de les embarcacions d'aquesta zona.

Afegí que després d'aquesta manifestació, acudirà a saldar-la per a reiterar les peticions que tenen formulades de molt temps ençà, les quals constitueixen els únics mitjans eficaços per a evitar la total ruïna de la principal riquesa de Galícia.

La primera petició es refereix a què es concedeixi a la indústria pesquera una situació semblant a la que tenen

els seus similars de França, Itàlia i altres nacions.

Exposà, després, el senyor Barrera, que l'assumpte més transcendental i urgent en aquests moments per a la indústria pesquera, és arribar a un acord o intel·ligència amb Portugal, per a l'exercici de la pesca.

Com que el tractat definitiu de pesca tardarà algun temps per a acabar-se, digué que era necessari, per a evitar qüestions lamentables, que la sortida en la passada tardor entre els nostres pescadors i els de Portugal, que es concertà un acord provisional vàlido per sis mesos, sobre les bases que els delegats de Galícia i Andalusia presentaren al Directori el proper mes de maig.

Aquest acord provisional ha d'estar acabat abans de primer d'octubre que comença la pesca de la sardina.

Confien els armadors i pescadors espanyols, que no serà difícil arribar a aquest acord.

Parlà després el senyor Barrera de la necessitat d'intensificar la vigilància de la pesca, per a la qual cosa n'hi ha prou en fer complir amb tot rigor les disposicions vigents contra tots els procediments abusius i il·lícits, com són l'empirisme, els aparells il·legals, pesca a les zones prohibides, etc.

Exposà el senyor Barrera la seva opinió que estant ara al davant de la Direcció de Pesca un diòleg eminent, era ocasió de portar a la pràctica les conclusions del primer congrés de pesca, la realització del qual unida a la llei de protecció esmentada, transformaria per complet les indústries nacionals i fomentaria la de pesca.

Acabà el senyor Barrera lamentant-se de l'omissió de la indústria pesquera en la formació del consell de l'economia.

El general Primo de Rivera contestà oferint estudiar les peticions dels seus visitants.

A la una el general i els seus acompanyants pujaren a bord del vapor "Carabina", on esmorzaren, anant fins a Bayona, on el qual lloc i en automòbil, entrà a Tanjón, per a inaugurar el monument aixecat a la marina mercant a Monteflor.

A la tarda, en retornar a Vigo, serà obsequiat amb un te per la marquesa de Mos.

DISCURS POLITIC

Vigo, 28. — Es coneixen detalls del discurs pronunciat aquest migdia en el xampany d'honor amb què obsequiaren a Primo de Rivera els caps i oficials de la guarnició en la caserna de Sant Sebastià.

Primo de Rivera féu història del cop d'Estat del setembre, dient que responia a un estat d'opinió.

Recordà els seus temps d'oficial. Parlant dels elements civils, digué que aquests presten ja el seu ajut al Directori.

Persistirà — afegí — l'obra que hem emprès.

Recordà com la impressió més gran de la seva vida, la reunita celebrada a la capitania general de la quarta regió per a preparar el cop d'Estat.

Avui, entre companys — digué — sento la satisfacció de juntar els cors al servei de la pàtria.

La meua major satisfacció serà tornar algun dia a abraçar-nos, quan ja una nova Espanya, consolidada en la justícia i en l'ordre, hagi sorgit.

Cità algunes pàgines glorioses de la història de Galícia, i terminà dient que el Directori no és solament d'Espanya, sinó que compta també amb una opinió civil i que ha de durar tot el temps que sigui precís, guix té confiança i gratitud en el país.

S'acostà a Primo de Rivera una dona sollicitant l'indult del seu marit que es troba complint condemna per assassinat.

En Primo de Rivera va prometre estudiar la demanda i prometre el nom i senyes del condemnat.

PREPARATIUS A ASTURIAS

Oviedo, 28. — El general governador ha manifestat que el dia primer arribarà En Primo de Rivera, assistint a una recepció que es celebrà a la Diputació Provincial, i estant-se a casa del marqués de Rodillas.

El dia 2 visitarà les fàbriques de metalls de Lugones, Avilés, Salinas, Gijón i Musel, i assistirà a un banquet amb el qual l'obsequiarà l'Ajuntament al Club de regates.

Per la tarda anirà a Somió on visitarà el bisbe el qual l'obsequiarà amb un te.

En retornar a Oviedo serà obsequiat amb un banquet a la Diputació.

El dia 3 visitarà la catedral i marxarà cap a Covadonga per assistir a la festa dels sòmetes.

Per la nit retornarà a Oviedo i assistirà a un vi d'honor a l'Ajuntament.

El dia 4 visitarà la fàbrica de Trubia.

La guarnició d'Astúries l'obsequiarà amb un vi d'honor.

També anirà a la zona miniera on esmorzarà.

La campanya del Marro

DE MELILLA

Melilla, 28. — Han estat proveïdes les posicions de primera línia, sense que l'enemic hostilitat.

— Es troba en aquesta ciutat el cap d'estudis de l'Acadèmia d'Enginyers que recorre la zona sotmesa, en comissió del servei.

El Tinent d'oficialitat del regiment d'Alcàntara dedicà un banquet al seu coronel senyor Dolla.

— Han rebut ordres de trobar-se preparats per a tornar a la Península al primer avís, el primer esquadró de Treviño i Farnesio que estan a la zona.

TIROTEIG

Madrid, 28. — Comunicat oficial d'Àfrica:

Zona oriental: Forces de la mehalla número 2, en servei d'embarcació entre Tauriat Uchen i Azrú, sorprendren un petit grup enemic que tallava la línia telefònica, fent a l'enemic un ferit que quedà en poder de les tropes, així com una carabina i un fusell "Remington", fugint la resta del grup.

S'ha efectuat combó de qüestures i alga a Iren Lazem, que fou hostilitat per l'enemic, resultant ferit menys greu el tinent del batalló d'Alava, Josep Jarrillo Reguera.

Zona occidental: Sense novetats.

ESTATUA A BEREQUER

Melilla, 28. — Els oficials de Correus han fet un banquet a honor dels companys reintegrats recentment.

— Un periòdic local publica un article de Tomás Borrás en el qual proposa la iniciativa que s'aixequi a Melilla una estàtua al general Berenguer com a testimoni de gratitud per la tasca que realitzà des de l'Alta Comissaria.

S'ha combatut la posició de Tifaret, tornant les forces a Dar Quedant sense novetats.

— En acte de servei, a Dar Quedant, es feu el sèrgent del regiment de Melilla, Antoni Muñoz Amara, evacuant-se a la plaça.

S'han reparat les línies telefòniques de Loma Roja i Casa Fortificada.

— S'ha aprovat, després d'un curt debat l'article addicional.

Es passa al nomenament de la comissió executiva i són elegits secretari general rifó Gallego, per unanimitat, secretari comptador Ferran Martínez, per 10.053 vots, i tesorero Manuel Gimeno, per 9.760, vocal principal Francisco Carmona per 10.640, vocal segon Francisco Pérez Blesa per 5.670.

Per diferents raons demanen ésser relevats en el càrrec Gimeno, Martí Blesa i Carmona, però el Congrés no accepta la renúncia.

Es nomenen secretaris en a la vintena els companys Tiburci Morales i Josep Muro i s'aixeca la sessió.

El Congrés ferroviari

LA SESSIÓ DE DIUMENGE

Madrid, 28. — A dos quarts de cinc de la tarda de diumenge continuà les seves sessions el Congrés ferroviari.

S'aprova l'acta, i el president dóna compte d'haver completat els acords adoptats en relació amb la protesta per l'assassinat de Mateo i de la visita a En Pau Iglesias que es farà així que la salut del líder socialista ho permeti.

Continua la discussió dels Estatuts, aprovant-se sense discussió els articles 41 al 48 inclosius.

Amb lleugera discussió s'aprova el 49.

Al 50 s'admet, amb algun debat, una esmena encaminada a què es creï una comissió general tantes com societats existissin en el ferrocarril. Al front de cada un d'ells hi haurà un representant elegit pel personal afectat al respectiu servei.

Els representants d'aquests Negociats formaran part del Comitè general amb caràcter de vocals, amb veu però sense vot, consagrant-se

especialment a informar a la Comissió executiva i al Comitè de les condicions de vida i de treball i de les gestions pertanyents a una o altra professió dels d'ells.

Es passa a discutir l'article addicional primer, i que tracta de l'organisme general a què ha de pertànyer el sindicat.

Hi ha dues propostes: una de València que proposa l'ingrés a la Confederació General del treball, i una altra de Madrid que proposa l'ingrés a la Unió General de Treballadors.

Defensa la primera Salvador Sánchez, el qual demana que la conferència manifesti expressament la seva opinió.

Trifó Gómez, en nom de la ponència, diu:

— Jo encara no he vist quina solució té la Confederació del treball per al problema ferroviari, i així que segueixo amb tota cura la marxa d'aquest organisme, en canvi la Unió General de Treballadors té fetes declaracions les quals segueix el nostre Sindicat, perquè aquesta és la manera d'actuar del nostre moviment ferroviari.

Recorda el que va passar al Congrés de la Comèdia, on la Confederació acordà ingressar a la Internacional de Moscou i després hagueren de redactar perquè no trobava la seva actuació en aquella internacional.

La totalitat dels Sindicats que accepten la intervenció del treball ferroviari o poden ésser de la Confederació.

Parla de com entén la Confederació l'acció directa per a deduir que no pot ésser la totalitat de l'organisme caduc i recorda que ella fou la que decidí la qüestió dels ferrocarrils de 1919.

Proclama que seria profund error entrar a la Confederació General del Treball.

El senyor López Caballero proposa que se suspengui per ara, fins que l'organització estigui perfeccionada.

El president li fa avinent que el Congrés ja s'ha manifestat contra de l'abstenció.

Salvador Sánchez, defensor de la proposta, insisteix que els ferroviaris han d'ingressar a la Confederació.

Rectifica Trifó Gómez.

Hi intervenen altres oradors.

Passada la proposta a votació, s'acorda l'ingrés a la Unió General per 8.338 vots en contra de 1.118 i 3.838 abstencions.

Voto contra la majoria.

S'abstenen Almería, Utrera, Córdoba i Màlaga.

Amb l'abstenció dels delegats de Màlaga, Córdoba i Utrera s'acorda ingressar a la internacional de transports.

Queda aprovat, després d'un curt debat l'article addicional.

Es passa al nomenament de la comissió executiva i són elegits secretari general rifó Gallego, per unanimitat, secretari comptador Ferran Martínez, per 10.053 vots, i tesorero Manuel Gimeno, per 9.760, vocal principal Francisco Carmona per 10.640, vocal segon Francisco Pérez Blesa per 5.670.

Per diferents raons demanen ésser relevats en el càrrec Gimeno, Martí Blesa i Carmona, però el Congrés no accepta la renúncia.

Es nomenen secretaris en a la vintena els companys Tiburci Morales i Josep Muro i s'aixeca la sessió.

LA DE DILLUNS

La d'avui ha començat a dos quarts de cinc de la tarda. La ponència emet dictamen sobre la quota que s'ha de pagar a l'organisme general, tenint en compte el càlcul fet sota les bases de 15.000 associats, suposant un pressupost de despeses de 3.050 pessetes mensuals i de 3.700 d'ingrés.

S'acorda lliurar al sindicat la quantitat de 0,25 pessetes mensuals.

Seguidament es ratifica l'acord pres alh sobre l'ingrés del Sindicat en la Unió General de Treballadors i Federació Internacional de Transportes.

Es proposa que també sigui obligat de ratificació o referèndum, el nomenament de la Comissió executiva.

Així dóna lloc a una enorme discussió, en la qual intervenen diversos delegats.

S'acorda que no ha d'ésser sotmesa

a referèndum, ja que tots els elegits compten amb la confiança del Congrés.

La ponència encarregada de redactar la carta de treball, dóna lectura a dos dictàmens que consten d'un extens preàmbul i contenen quatre punts essencials:

Primer. — Selecció dels per la vaga de l'any 1917 i les anteriors i posteriors.

Segon. — Jornada màxima legal i abonament d'hores extraordinàries.

Tercer. — Unificació de sous i jornals, drets i deures, sense distinció de companyies.

Quart. — Actuació de militars en pràctiques de ferrocarrils.

Respecte al primer punt, la ponència proposa que es demani la reposició dels acomiadats.

El segon diu que, atenint-se a les lleis, s'obligui a les companyies a lliur més exacte compliment, abonant-les devenegades per hores extraordinàries de treball.

Al tercer, que es sol·liciti del govern la intervenció prela per tal d'aconseguir la unificació de sous que es demana.

I a l'últim punt contesta la ponència demanant que quedi registrada la carta de treball, però que l'actuació militar a pràctiques, sense que intervinguin per res en altres serveis.

Per això proposa que es faci propaganda activa i es realitzi per tots una obra de conjunt per al dit fi.

Rifon Gómez, proposa com addició a l'acord, que el règim del retir establert per les companyies i acordat amb llurs agents, ingressar a aquesta les degudes quantitats a l'Institut de Seguretat, però que en cas d'ésser admès per la companyia o voluntàriament, tinguin dret al retir que els correspongui segons l'Institut determini.

El Congrés accepta per unanimitat la proposta.

Els delegats de Vigo proposen que s'obligui a les companyies a complir el descans setmanal i quinquenal.

Es rebutja.

Es posa a discussió el primer punt del dictamen de la ponència de la Carta de Treball.

Florenti Conde, obrer seleccionat, fa detallada exposició de totes les gestions que s'han realitzat per a aconseguir la reposició dels acomiadats prop de les companyies i dels governs fins l'actual, que diu que considera justa la petició i ha ofert interessar-se a favor d'ells, encara que cap resultat favorable han aconseguit.

S'acorda deixar aquest assumpte a mans de l'organització.

López Caballero proposa el nomenament d'una comissió perquè realitzi aquestes gestions, quedant designada la comissió executiva.

S'acorda aprovar la ponència, i Trifó Gómez pronuncia paraules referents al punt de la base quarta, o sigui el de les pràctiques militars en ferrocarrils.

Aquest assumpte no pot tractar-se amb l'amplitud necessària per raons que no s'amaguen, però la ponència desitja que aquest article quedi redactat en la següent forma:

En aquest punt començem encara que les disposicions del decret del 12 de juliol de l'any actual, en la seva base 16, que es refereix a l'actuació dels militars en pràctiques de ferrocarrils, atenuin els efectes sentits pel personal i exposats en diferents ocasions per l'organització, no existeix el suficient per a tornar la tranquil·litat d'esperit als ferroviaris, desitjant que el Consell Superior arribi en la seva aclaració a la nostra manifestació anterior.

S'aprova sense discussió.

Trifó Gómez demana al Congrés que els estatuts aprovats entrin en vigor a partir del dia 14 de setembre vinent; que el termini per a la ratificació de l'acord d'ingressar a la Unió General de Treballadors sigui el més breu possible i que el dia 7 d'agost, la Federació Internacional de Transportes celebri el seu congrés ordinari a Hamburg, i proposa sortir cap allí una representació.

Queda aprovat.

El president pronuncia breus paraules, donant per acabada la sèrie de sessions celebrades pel Congrés del Sindicat nacional de Ferroviaris.

Queda aprovat.

Trifó Gómez demana al Congrés que els estatuts aprovats entrin en vigor a partir del dia 14 de setembre vinent; que el termini per a la ratificació de l'acord d'ingressar a la Unió General de Treballadors sigui el més breu possible i que el dia 7 d'agost, la Federació Internacional de Transportes celebri el seu congrés ordinari a Hamburg, i proposa sortir cap allí una representació.

Queda aprovat.

El president pronuncia breus paraules, donant per acabada la sèrie de sessions celebrades pel Congrés del Sindicat nacional de Ferroviaris.

Queda aprovat.

Trifó Gómez demana al Congrés que els estatuts aprovats entrin en vigor a partir del dia 14 de setembre vinent; que el termini per a la ratificació de l'acord d'ingressar a la Unió General de Treballadors sigui el més breu possible i que el dia 7 d'agost, la Federació Internacional de Transportes celebri el seu congrés ordinari a Hamburg, i proposa sortir cap allí una representació.

Queda aprovat.

El president

Espectacles

TEATRE TIVOLI

EL MES FRESCH DE BARCELONA

Gran Companyia d'Opera Italiana

Direcció artística: EUGENI PIETRI

Dijous dia 31, Nit, a les deu

SERATA D'ONORE

de l'eminent bariton

MARC REDONDO

amb l'òpera en quatre actes de Donizetti,

La Favorita

per Concepció Callao, Marc Redon-

do, Adolf Sirvent, Canut Sabat, Cos

de ball del Gran Teatre del Liceu.

Nombrosa orquestra del Sindicat Mu-

sical de Catalunya. Mestre director

i concertador: Antoni Capdevila.

Gran acte de concert dels celebres

artistes Filomena Surinach i Marc

Redondo.

Teatre Novetats

Companyia Còmica-Dramàtica

ALBA-BONAFE

Avui dimarts, tarda, a un quart

de cinc. Matí, a les deu. La jo-

guina còmica-cinematogràfica on

tres actes de Joaquim Abat i Josep

de Luello.

El immortal Genovés

Gran acte de proma. Nit, a un quart

d'onze.

L'EXIT DELS EXITS

la famosa comèdia en tres actes de

Pere Muñoz Soca i Pere Pérez Fer-

nández

LOS CHATOS

Ovacions al celebrat cantant de fla-

menç Manuel Centeno en les saetes

del tercer acte. Riomf de la compa-

nyia Alba-Bonafé. — Demà, benefici

JOAN BONAFE

Tarda, a un quart d'11, matí

popular LOS CHATOS. Nit, a un

quart d'onze, la joquina còmica en

tres actes, EL ORGULLO DE ALBA-

CEITE. Creació d'aquesta companyia.

— Es despatxa a comptaduria.

COLISEUM

TELEFON 3535 A.

Avui, dimarts: NOUVEAUX UNI-

VERSAL, NUMERO 116; represa

de EL BARBER A PALAU, gran

comèdia per Sidney Chaplin; LA

RATA DE LA CORT I LA DEL

CAMP, fabula en dibuixos i la

gran pel·lícula dramàtica del

Programa Ajuria Especial

La presa de l'abisme

per Hobart Bosworth i la bellis-

sima Grace Darmond.

TEATRE COMIC

Temporada d'estiu de 1924

Avui dimarts, nit, a les deu. Gran

difícil èxit de la super-revue en 20

quars RIC-ANC.

Aristocràtics KURSAAL

i SALO CATALUNYA

Els predilectes de famílies distingides

Orquestra Suñé i Sextet Torrens

Exclusiu programa americà FOX

Avui, dimarts, insuperable pro-

grama: «Luna de mel a Alaska»

(Natural), EL PATI SABI, de gran

broma, «Ma de ferro», drama, per

Charles Jones, «La vida de les aus»

(Natural), «Doble victòria», comèdia

dramàtica per William Russell, «Els

dos Joans», de broma continua, Di-

jous: «La filla del foc», extraordinà-

ria producció «FOX», per Perla

Blanca. Nota: En aquest saló Kur-

saa, es gaudeix d'una temperatura

de set graus més baixa que al car-

rer, degut a la gran instal·lació de

ventilació. Única a Espanya.

PARC

GRAN CENTRE

D'ATRACCIONS

Avui, nit, a les deu, sessió

de cinema.

Pathe Pare

Trompicó és un modisto

Pobres Ories!

i la formosa pel·lícula de gran in-

terès

L'agonia de les àligues

Orquestra Ver lura. Cafe-Restaurant

Carbó — Dijous vinent, extraordi-

na vellada de BOXA: A la contra

Abdel-El-Kebir, vencedor de 5è.

TOURO-PARK

Avui, tarda i nit, funcionaran to-

tes les grans atraccions. Wiltching-

Waves, Auto-round, Muntanyes rus-

ses. Plataformes de la broma. Gra-

tes fantàstiques. La casa de la bro-

ma, etc. Cafe-Restaurant a càr-

rec de Carbó. Totes les nits

CONCERT PER LA BANDA MILITAR

A LA GRAN PLAÇA DE FESTES

ANUNCIS CLASSIFICATS:

Oferiments i demandes de col·locacions, Borsa del Propietari i del Llogater, Compra-venda, etc.

OFERTES

COPIES

I CIRULARS

los més perfectes i barats.

RAMON GARCIA SUAREZ

38, Rambla de Catalunya.

RELLOTGES I PECES

noches de totes marques.

Crystals de totes formes. De

tot. Preus sense competència.

Balazs Cervantes, a. princi-

pal.

XOFERS

Ensenyament ràpid, econòmic.

Dons Roges de dia i nit, prà-

ctica mecànica. Tantantana, a.

Es cobren

tota classe de factures oficials,

matèria petita comissió. Es-

criure a LA VEU, 559.

CONDUIR AUTO

Ensenyament ràpid, a qua-

tre preus. Haja, dia i nit, prà-

ctica mecànica. Tantantana, a.

NIQUELATS

pulits, sistema Scherzer, so-

bre ferro, fons, plom, i altres

metalls, perfecció i economia.

La Gálvora Espanyola. Carrer,

43, interior.

Escola de xofers

SANCHEZ

Ha millorat auto i la més

econòmica. Lliçons a totes

hores.

Als Propietaris

Interessa saber que troba-

ran diners en garantia de llet-

res acceptades i d'hipotecas,

en condicions inu-

itables, al carrer de San-

ta Anna, 5, primer. Esca-

la de l'Estació. D'entre a una

de cinc a set.

Agència de col·locacions

Es col·loquen millores, i es

proporcionen cues de despeses

per a dormir, piques i botiques

per a llogar i vendre. Carrer de

Sant, 15, primer. Faniar.

S'embalen mobles

pianos maquinaria, d'elec-

trònica Emballadora, de B. Car-

dina, Arau, 29, 1r. Tel. 520. A

entre Balma i Rambla de Ca-

talunya.

Despatx

de tota classe d'assump-

tes municipals, judicials i

administratives. Rambla

de les Flors, 16, baixos.

JOVE

de 19 anys, d'immillables re-

ferències, tasques anogràf i

molí pràctic en tota mena de

treballs d'escritura, desitja col·-

locació en aquesta capital. Es-

criure a LA VEU, núm. 1002.

Procuradors

Referenciar jove de condicions

i referències immillables, per

encarregar de despatx i pas-

sant, sabent mecanografia i

portant cinc anys de pràctica

en aquesta capital. Escriure a

LA VEU, núm. 1002.

Traduccions

correctissimes de francès

DINER

rapid en LLETRES, HIPOTE-

QUES, PRIMERS, SEGONES

TERCERES, diu i fora. NÚ-

DES PROPIETATS, USURU-

TES, i PARTS INDIVIDES DE

FINQUES.

Un milió de pesetes per

a segones i terceres

hipotecues

Interès legal

Unió, 24, 2.º, 1.º

Diner a l'acte

per mobles sense retirar qual-

vol garantit. Ronda Universi-

tat, 12, principal, segona.

DINER

a l'acte, sobre

Automòbils, Teixits

i Mercaderies

Lletres, Finques

Hipotecues ràpides

R. Plaça Catalunya, 3, 2.º, 1.º

DINER

a l'acte per

Paperetes Montepio,

JOIES, GENERES,

AUTOS I CAMIONS

UNIO, 22, PRINCIPAL

PERDUES

Des del Palau

de Justícia, passant pels car-

cers d'Alfons, Girón i Cap,

s'ha perdut un paquet con-

tinut quatre valors, un jersey,

un capell de seda i una copa

de fusta. Es gratifica la de-

venció al Procurador senyor Lu-

rens, Claris, 17, tercer, 1.º

COMPRES

L'ACTIVA

Joies, rellotges d'ocasió

Compro o, plata i brillants

Falg compostures garantit-

es. HOSPITAL 69

Compro màquines